REGD M. 4648

திராவிடநாடு

விலை அணா 2   ஆண்டுசந்தா ரூ 7   இலங்கை 15 சதம்   மலாய்நாடு 12 காசு

மலர் 7 | 24-4 49 | இதழ் 43

★ நான் கண்ட அழகர்சாமி ★

[எஸ். வி. லிங்கம்]

பட்டுக்கோட்டையில் இருந்து காலஞ்சென்ற தோழர் வேணுகோபால் அவர்கள் அழகர்சாமியின் சிறிய தந்தையார் ஆவார். அவர் ஜஸ்டிஸ் கட்சியில் இருந்து பணியாற்றியவர். ஆறு ஆண்டுகளாகத் தஞ்சை ஜில்லா போர்ட், அய்யங்கார் ஆட்சியிலிருந்ததை வீழ்ச்சியுறச் செய்து, சர். ஏ. டி. பன்னீர்ச்செல்வம் அவர்களைத் தலைவராக்கிய பெருமை இவருடையதாகும். இவருக்கு அழகர்சாமி அவர்களிடம் அளவு கடந்த பற்றுதல். அழகர்சாமியைக் கட்சியின் முக்கியஸ்தராக்கப் பல நாட்கள் பாடுபட்டு வந்தார். அவருடைய முயற்சியில் வெற்றிகண்டார். காலஞ்சென்ற இராசகோபால அவர்கள், தண்டபாணி அவர்கள், திருஞானசம்பந்தம் அவர்கள் ஆகியோர் அக்காலத்துப் பட்டுக்கோட்டை ஜஸ்டிஸ் கட்சிப் பிரமுகர்கள். இவர்கள் அத்தனை பேருக்கும் அழகர்சாமி சுயமரியாதைப் பிரசாரம் செய்து வருவதில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி. அப்போது எங்கள் பிரசாரத்துக்குத் துணையாக இருந்து பிரயாணச் செலவு முதலிய வசதிகளைச் செய்துதந்தவர் தோழர் வேணுகோபாலர்தான். பலதடவைகளில் அவர் நூற்றுக்கணக்காகப்பணம் தந்திருக்கிறார். ஏனென்றால் பட்டுக்கோட்டையில் ஒருஅச்சகம் வாங்கிப், பத்திரிகை நடத்தவேண்டுமென்று நாங்கள்பேசிமுடிவுசெய்திருந்தோம். இதற்காகப் பலதடவை பணம் வாங்கி வந்தோமே தவிர, அச்சகம் வாங்கவில்லை. பத்திரிகையில் எங்கள் சுற்றுப் பிரயாண நிகழ்ச்சிகள் அடிக்கடி வரும். அதைப் படித்துப் பார்த்து மகிழ்ச்சியடைவார். அச்சகத்துக்காக வாங்கப்பட்ட பணத்தை வைத்துக்கொண்டு, ஒரு பத்திரிகையால் நடத்திக் காட்டமுடியாத அளவுக்கு இயக்கப் பிரசாரத்தை எங்கள் சுற்றுப் பிரயாணத்தின் மூலம் செய்து வந்ததைக் கண்ட தோழர் வேணுகோபாலர் அவர்கள் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தார்.

*   *   *

ஜில்லா போர்ட் தலைவர் பன்னீர்ச்செல்வம் அவர்கள் 1927-ம் ஆண்டிலிருந்து சுயமரியாதைக் கொள்கைகளைப் பெரிதும் ஆதரித்து வந்தார். பட்டுக்கோட்டையில் தோழர் மாரிமுத்து என்ற ஆதித் திராவிட உபாத்தியாயர் தாலுகா போர்ட் உறுப்பினராக நியமனம் செய்யப்பட்டார். இவர் எங்கள் கூட்டங்களுக்கு வருவார். தோழர் நாடிமுத்து அவர்கள் அப்போதுதான் பல இலட்சம் பெறுமான சொத்துக்குச் சொந்தக்காரராகி தாலுகா போர்ட் தலைவராக வந்தார். அதுவரை தாலுகா போர்டில் ஆதித் திராவிடரே கிடையாது. தாலுகா போர்டின் முதல் கூட்டம் நடைபெறுவதற்கு முன்னர், தா. போ. உறுப்பினர்களில் பிரபுக்களாக உள்ள பலர், தோழர் நாடிமுத்து அவர்களைக் கலந்து பேசினார்கள். ஒரு பறையன் நமக்குச் சமமாகத் தாலுகா போர்டில் உட்காருவதா என்று கேட்டார்கள். அதெப்படி உட்கார முடியுமென்று இரும்புப் பெட்டிகள் முடிவுகட்டி விட்டன. இதைக் கண்டித்துப் பல கூட்டங்களை நாங்கள் நடத்தினோம். அழகர்சாமிதான் இதற்குத் தலைவர். ஜில்லாவின் மிகப் பெரிய மனிதர்கள் என்று கருதப்பட்டவர்களைத் தைரியமாக எதிர்த்ததால், அழகர்சாமி அனைவராலும் அறியக்கூடியநிலையை அடைந்துவிட்டார். நாலைந்து முறை தாலுகா போர்ட் கூட்டம் நடைபெற்றது. ஒவ்வொரு கூட்டமும் கதவு சாத்தப்பட்டோ அல்லது வேறு இடங்களிலோதான் நடந்தது. ஆனால், வெளியே கண்டனக் கூட்டங்கள் பலமாக நடந்தவண்ணம் இருந்தன. எங்கள் கூட்டங்களுக்கு 144 போடுவார்கள். தோழர் நாடிமுத்து அவர்களின் செல்வாக்குக் குறையவேண்டு மென்பதற்காக ஜில்லாவெங்கும் பல, கூட்டங்கள் போடுவோம். துண்டுப் பிரசுரங்கள் வெளியிடுவோம். இக்காலத்தில் டாக்டர் சுப்பராயன் அவர்கள் முதல் மந்திரியாக இருந்தார். தோழர் நாடிமுந்து அவர்கள் சென்னைக்குப் போகிறார் என்று தெரிந்தால், நானும் அழகர்சாமியும் அதேவண்டியில் சென்னை செல்வோம். அவர் தம்முடைய செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தித் தோழர் மாரிமுத்து அவர்களைத் தாலுகாபோர்டிலிருந்து விலக்கமுயன்றார். நாங்களும் மந்திரியைக்கண்டு எங்களின் நியாயமான போராட்ட உரிமையைக் கூறுவோம்.

நிலைமை இவ்வாறு இருக்கும் போது, தோழர் அழகர்சாமி, தம்மு

டைய போராட்ட முறையை வேறு விதமாக மாற்றவேண்டுமென்று கூறினார். உடனே ஒரு கூட்டம் ஏற்பாடு செய்து, தோழர் மாரிமுத்து வராத தாலுகா போர்ட் கூட்டம் செல்லாதென்றும், தோழர் நாடிமுத்து அவர்கள்மீது நம்பிக்கையில்லை என்றும், அவர்மீது ஏன் நன்னடத்தை ஜாமீன் வாங்கக்கூடாதென்றும் கேட்டோம். இது எவ்வளவு பெரியதப்பு என்று எங்களுக்கு அக்காலத்தில் தெரியாது. இந்தப் போராட்ட காலத்தில் தோழர் நாடிமுத்து அவர்கள் என்னை அடிக்கடி கூப்பிடுவார். நான் அவர் சொல்வதையெல்லாம் கேட்டபின்னர், ஏதாவது சமாதானம் செய்து வைப்பதாகச் சொல்வேன். எதிரிடம் போய் இவ்விதம் எல்லாம் பேசுவது கூடாதென்று அழகர்சாமி கண்டிப்பார். முடிவாக, முதலமைச்சர், தோழர் நாடிமுத்து அவர்களின் செயலைக் கண்டித்து, மாரிமுத்து அவர்கள் வராது நடத்தப்பட்ட தாலுகா போர்ட் கூட்டத் தீர்மானங்கள் செல்லுபடியாகாதென்றும், தோழர் மாரிமுத்து அவர்களைக் கூட்டத்தில் கலந்துகொள்ளாமல் தடைசெய்யும் தாலுகா போர்டை ஏன் கலைக்கக் கூடாதென்பதற்குச் சரியான காரணம் சொல்லும்படியும் முதலமைச்சர் கேட்டிருந்தார்.

இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால், நியாயமாக ஆதித்திராவிடர் விஷயத்தில் முதல் மந்திரிக்கு அனுதாபம் இருந்ததும், தோழர் நாடிமுத்து அவர்களைப் பற்றி அழகர்சாமி செய்த கிளர்ச்சி வெற்றியடைந்ததும்தான். போர்டைக் கலைத்தால் பன்னீர்ச்செல்வம் பயப்படுவார் என்று அழகர்சாமி மந்திரியிடம் சொல்லியிருந்தார். இதை வெகுநாள் கழித்துத்தான் எங்களிடம் அவர் சொன்னார். அன்றைய டாக்டர் சுப்பராயன் மந்திரிக்கட்சி, பெரியார் இராமசர்மியை ஆதரித்து வந்தது. அதே சமயத்தில், பெரியாரின் முழு நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமான சர். பன்னீர்ச்செல்வத்தை மந்திரிசபை எதிர்த்தது. இந்த நிலையில் அவரவர் மனோநிலையை உணர்ந்து தனது கட்சியைப் பலப்படுத்திக் கொள்வதில் டாக்டர் சுப்பராயன் சமர்த்தாக இருந்தார்.

தோழர் நாடிமுத்து அவர்களை எதிர்த்து, தோழர் மாரிமுத்து அவர்கள் தாலுகா போர்ட் கூட்டங்களுக்கு வரக்கூடிய நிலைமையை உண்டாக்கும் வரையில்தான் மாரிமுத்துவுக்கும் அழகர்சாமிக்கும் நட்பு இருந்தது பின்னர், தோழர் மாரிமுத்து என்ற ஆதித்திராவிட நண்பர், காங்கிரஸ் நாடிமுத்து நண்பராகி இன்று சட்டசபை உறுப்பினராகவும் இருக்கிறார்.

* * *

திருநெல்வேலியில் முதல் ஜில்லா சுயமரியாதை மாநாடு நடைபெற்றது. பெரியார், திருச்சி விசுவநாதன் ஆகியோர் வந்திருந்தனர். அப்போது டாக்டர் வரதராஜுலுவின் "தமிழ்நாடு" நம்மைத் தீவிரமாகத் தாக்கி எழுதும், "தமிழ்நாடு" பத்திரிகையைப் பகிஷ்கரிக்க வேண்டுமென்ற ஒரு தீர்மானத்தை நான் கொண்டு வந்தேன். அழகர்சாமி அதை ஆமோதித்துப் பேசினார். அன்று அதன் அனுதாபியாக இருந்த தோழர் T. சொக்கலிங்கம் "தமிழ்நாடு" பத்திரிகைக்காகப் பரிந்து பேசினார், என்றபோதிலும் எங்கள் தீர்மானம் நிறைவேறியது. அன்று நல்ல பிரசங்கிகளில் ஒருவரான தோழர் விசுவநாதன் அவர்கள் கழுத்தில் ஓர் ஜெபமாலை போட்டிருந்தார். அது அழகர்சாமிக்குக் கோபமாக இருந்தது. "இந்த மாலையை என்னிடம் கொடு" என்றார் — கொடுத்தார். தோழர் அழகர்சாமி அந்த மாலையைப் போட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறார் போலும் என்று தோழர் விசுவநாதன் நினைத்தார். ஆனால், அழகர்சாமி செய்ததென்ன? மாநாடு முடிந்து எல்லாரும் புறப்பட்டுப் புகைவண்டியில் வரும்போது அந்தமாலையைப் பிய்த்துத் துண்டு துண்டாக்கி வழிநெடுகப் போட்டுக் கொண்டு வந்தார். இது தோழர் விசுவநாதனுக்கு அப்போது கோபமாக இருந்தது. ஆனால், அதற்குப் பின் அவர் என்றுமே மாலையை அணிந்ததில்லை.

* * *

இரயில்வே வேலை நிறுத்தம் 1928-ல் நடைபெற்றது. இதற்குப் பலமாதங்கள் முன்பிருந்தே இரயில்வேத் தொழிலாளர்களின் துயர்பற்றி நாங்கள் பிரசாரம் செய்துவந்தோம். காங்கிரஸ் எஸ். சீனுவாச அய்யங்கார் கூட்டம் என்று எங்கு இருந்தாலும் அங்கு நாங்களும் இருப்போம். நாகைமணியும், காளியப்பனும் எங்களுக்கு முன்பே அங்கு நாற்பது ஐம்பது பேருடன் இருப்பார்கள். காங்கிரஸ் கூட்டம் நடக்கும். சிறிது நேரமானதும் முக்கியமான பிரசங்கியார் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது, எங்களில் யாராவது ஒருவர் சந்தேகம் கேட்போம். உடனே பல மூலைகளிலிருந்தும் "எங்கள் சந்தேகத்துக்குப் பதில் கூறிய பின் பேசவேண்டும்" என்று கேட்கப்படும். இந்த எதிர்பாராத நிலை கண்டு, கூட்டத்தைக் கூட்டியவர்கள், எங்களுக்குக் கூட்டத்தில் நல்ல ஆதரவு இருப்பதாக எண்ணிக்கொண்டு கூட்டத்தைக் கலைத்து விடுவார்கள். அல்லது கூட்டம் கலைக்கப்படும் நிலைமை உண்டாக்கப்பட்டுக் கலைந்து விடும். இச்செய்திகளைப் பத்திரிகைகளில் படிப்பவர்களுக்குக் கோபத்தையும் சந்தேகத்தையும் உண்டாக்கும்.

1927, 28 ஆகிய வருடங்கள் ஓர் குழப்பமான காலம். மாகாண காங்கிரஸ் கட்சி வேறு கையிலிருந்து எஸ். சீனுவாசய்யங்கார் கைக்கு வந்த காலம். ஆங்காங்கே உள்ள காங்கிரஸ் நண்பர்களுக்கிடையே இரு கட்சிகள் இருக்கும். அந்தக் காலத்தில் சீனுவாசய்யங்கார் என்றால் பணமூட்டை என்று பொருள். அதாவது, இன்று பணம் திரட்டுவதே வேலையாகக்கொண்டவர்களைப் பணமூட்டை என்கிறார்கள். அன்று, பணமூட்டை என்பதற்குப்பொருள், தன் கைப்பணத்தைச் செலவு செய்து செல்வாக்குப் பெறுவது என்று இருந்தது. இந்த முறையைப் பின்பற்றித்தான் சீனுவாசய்யங்கார் அவர்கள் காங்கிரஸ் தலைவரானார். அந்தக் காலத்தில் ஐயங்கார் ஆள் என்றால், பணம் வாங்கிக்கொண்டு கூலிக்கு மாரடிக்கிறான் என்று அர்த்தமாகும். ஆதலால், அந்தந்த ஊர்களிலுமுள்ள காங்கிரஸ் பலவீனத்தை நாங்கள் பயன்படுத்திக் கொண்டோம். ஐயங்கார், பாவலர் கூட்டம் எங்கு நடந்தாலும், நாகைமணியும், காளியப்பனும், அந்தந்த ஊருக்குத் தக்கபடி, போதுமான ஆட்களுடன் நாகை ஓர்க்ஷாப்பிலிருந்து புறப்பட்டு வந்துவிடுவார்கள். பெரும்பாலும் எங்களுக்கும்

இவர்களுக்கும் தொடர்பே இருக்காது. இவ்வளவு பேர் கோயமுத்தூர், வேலூர், விழுப்புரம், மதுரை, தூத்துக்குடி முதலிய ஊர்களுக்குப் போய்வர, பணம் கிடையாது. டிக்கட் வாங்குவதில்லை. அதாவது, இவர்கள் இரயில்வே யூனியன் பிரசாரத்துக்காக வருகிறார்கள் என்று இரயில்வே கம்பெனி நினைத்துக்கொள்ளவேண்டியது. இரயில்வே வேலை நிறுத்தத்தைத் தொடங்கியதிலிருந்து, தோழர் அழகர்சாமியின் கவனம் முழுவதும் நமது கூட்டங்கள் போடுவதிலும், அவர்கள் கூட்டங்களைக் கலைப்பதிலுமே இருந்தது. சில சமயம் பெரியார் காதுக்கும் இது எட்டிவிடும். ஒரு சமயமாவது இது உண்மையென்று நாங்கள் ஒப்புக்கொண்டதே கிடையாது இத்தகைய சம்பவங்கள் பல பிற்காலத்தில் பெரியவர்களாலெல்லாம் போற்றிப் புகழப்பட்டது. ஆனால், ஒவ்வொரு நெருக்கடியான சமயங்களிலும், தோழர் அழகர்சாமி தனது உயிரைப் பணயம் வைத்தே சந்தேகத்தை நிவர்த்திக்க முயல்வார். கூட்டங்களை நடத்துவதில் அழகர்சாமி அழகானமுறைகளைக் கையாள்வார். மன்னார்குடியில் ஓர் கூட்டம். அதில் அழகர்சாமியின் பிரசங்கம். கூட்டத்தில் காற்பாகத்தினர் கேள்வியும் கல்லும் வீசுகிறார்கள். இப்படி முக்கால்மணி நேரம் நடந்தது. நிலைமையை உணர்ந்துகொண்டு அழகர்சாமி, பேசிக்கொண்டே வந்து திடீரென்று நிறுத்தினார் கீழே இறங்கி, அங்கு கிடந்த நாலைந்து கற்களை எடுத்துக்கொண்டு மேடை மீது ஏறினார். கற்களை மேஜை மீது வைத்தார். இவைகளைக், கலகம் செய்து கல் வீசியவர்கள் கவனித்து, என்ன செய்யப் போகிறார் என்று பார்த்துக்கொண்டே இருந்தார்கள். அழகர்சாமி மேலும் பேசினார். "தோழர்களே! இந்த ஊருக்கு நான் புதியவன். இவ்வூர் வழக்கம் எனக்குத் தெரியாது. பெரிய வைஷ்ணவ ஸ்தலமாக இது இருந்தும், வைஷ்ணவ வகுப்புக்காரனான எனக்கு இவ்வூர்ப் பழக்கம் தெரியாமல் போனது தப்புத்தான். இனி நான் பேசுகிறேன். நீங்களும் கல் போட்டுக் கொண்டே என் பிரசங்கத்தைக் கேளுங்கள். நானும் உங்கள் மீது கல்லை வீசிக்கொண்டே பிரசங்கமும் செய்கிறேன்" என்றார். உடனே எல்லோரும் கைதட்டிச் சிரித்தார்கள். இந்தச் சந்தர்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு மேலும் நீண்டநேரம் பேசினார். பொதுமக்களும் அமைதியாக இருந்து—பகைமையை மறந்து பிரசங்கத்தைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

* * *

சென்னையில் கார்ப்பரேஷன் தேர்தல் நடந்தது. நாங்களும் பிரசங்கத்துக்காகச் சென்றிருந்தோம். அதிகாரத்தில் இருந்தஜஸ்டிஸ் தலைவர்களுக்குள்ளேயே ஒற்றுமை கிடையாது. ஆனால், பிளவுபட்டு இருந்த தலைவர்கள், தங்கள் தங்கள் பக்கம் பேசவேண்டுமென்று தனித் தனியாக வந்துஎங்களை அழைப்பார்கள். எல்லா கூட்டங்களுக்கும் செல்வோம். கூட்டம் அமைதியாக நடக்கும். எங்களைப் பேசச் சொன்ன ஐக்கிய கட்சித் தலைவர்களில் பெரும்பாலாருக்குக் கூட்டம் குழப்பமில்லாது நடப்பது ஆச்சரியமாக இருக்கும். அதைவிட ஆச்சரியம், அழகர்சாமி பேசுகிறாரே! மக்கள் மகிழ்ச்சியடைகிறார்களே! அவர் பேசும் சுயமரியாதையையேமக்கள் ஆதரிக்கிறார்களே! நாமும் சுயமரியாதைக்காரர்தானா என்பதை நினைத்த தலைவர் கிடையாது என்பதுதான். இந்தச் சமயத்தில்தான் எங்களுக்குத் துணையாகத்தோழர் அ. பொன்னம்பலனார் வந்து சேர்ந்தார். அவருக்குத் தெரிந்த ஓர் நாடார் ஓட்டலில்தான் எங்களுக்குச் சாப்பாடு. எங்கள் வாசம் பெரும்பாலும் ஆதித்திராவிடர்கள் வசிக்கும் பகுதியில்தான் இருக்கும். அன்று, எங்கள் நண்பர்களாக—அதாவது பெரியார் கொள்கையை ஆதரித்தவர்கள் அன்றிருந்து இன்றுவரை நம்முடன்தான் இருக்கிறார்கள். அதற்கிடையில் பலர் வந்தார்கள்—பலர் போனார்கள்.

சென்னையில் கூட்டம் போட்டுப் பல நாட்களாய்விட்டன என்றால், உடனே அழகர்சாமி சென்னைக்குப் போவார். கூட்டங்கள் ஏற்பாடு செய்து பேசுவார். இப்படி இரண்டாண்டுகள் வேலை செய்தார். இதன் பின்னர்தான் சென்னையில் நமது இயக்கம் நல்லமுறையில் வேலை செய்யத்தொடங்கியது.

(தொடரும்)

ஆரிய-திராவிட

15-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

தெரியாது. இந்தியாவில் ஆரியர்களையும் திராவிடர்களையும் தவிர, இதர இனத்தினரும் இருந்திருக்கலாம். இந்தியாவிலுள்ள சில இனத்தவர்கள் அவர்களுடைய சந்ததியாராகவும் இருக்கலாம்"

என்று மேலும்கூறி விளக்கம் உரைத்திருக்கிறார். பாவம், 'தினமணி' நிருபர், மிகவும் பாடுபட்டு மொகஞ்சதாரோ நாகரிகத்தை ஆரிய நாகரிகமாக்கப் பெரிதும் முயன்று பார்த்திருக்கிறார். ஆனால் முடியவில்லை. தோழர் ஹாயிடுமோண்ட் அவர்கள், தாம் ஒரு சரித்திர ஆசிரியனல்லவென்று கூறிய போதிலும், பொதுவாகத் தெரிந்து கொள்ளக்கூடிய உண்மையை மறைக்காமல் கூறி விட்டார். அதாவது, மொகஞ்சதாரோ நாகரிகத்தை யாராவது திராவிட நாகரிக மல்லவென்று கூற முயன்றாலும், அது ஒருபோதும் ஆரியநாகரிகமாக இருக்க முடியாதென்று திட்டவட்டமாகக் கூறிவிட்டார். இந்தியாவில் ஆரியரையும் திராவிடரையும் தவிர வேறு இனத்தினரும் இருந்திருக்கலாம் என்றும், அங்கு காணப்படும் நாகரிகம் அந்த இனத்தைச் சேர்ந்ததாக இருக்கலாம் என்றும் தோழர் ஹாயிடுமோண்ட் கூறியதைத் 'தினமணி' நிருபர் புரிந்து கொண்டிருப்பார் என்றே நம்புகிறோம். எப்படியென்றால், மொகஞ்சதாரோ நாகரிகத்தை ஏன் திராவிட நாகரிகம் என்று சொல்லவேண்டும்? ஆரிய நாகரிகம் என்று ஏன் அதைக் கூறக் கூடாது? என்ற கேள்வி எழுந்ததாலேயே, அவர், அதனை ஆரிய நாகரிகம் என்று கொள்வது தம் போன்ற ஆராய்ச்சியாளருக்கு நேர்மையாகாதென்பதை விளக்கிக் காட்டவே, திராவிடருக்கும் ஆரியருக்கும் புறம்பான இனத்தவரும் இங்கு இருந்திருக்கலாம்—மொகஞ்சதாரோ நாகரிகம் திராவிட நாகரிகம் அல்லவென்று கூறினால், அது ஆரியநாகரிகமாக ஆகிவிடாது—இருவருக்கும் புறம்பான ஒரு இனத்தவரின் நாகரிகமாகத்தான் அதைக் கொள்ளமுடியும் என்று விளக்கி விட்டார்.

இதனாலும் தம்முடைய எண்ணம்

(5-ம் பக்கம் பார்க்க)

படக்காட்சிப் பக்குவம் பெற!

[இரா. நெடுஞ்செழியன்]

இந்தியப் பாராளும் மன்றம், திரைப்படக் காட்சிகள் பற்றிய மசோதா ஒன்றை அண்மையில் நிறைவேற்றியுள்ளது. பேசும் படங்களை, இளையவர் பார்க்கத் தகுந்தவை இவையென்றும், முதியவர் காணத் தகுந்தவை இவையென்றும் பிரித்துக் காட்டுவதே மசோதாவின் நோக்கமாகும், என்று, மசோதாவைக் கொண்டுவந்த இந்திய விளம்பர இலாக்கா மந்திரி தோழர் ஆர். ஆர். திவாகர் விளக்குகிறார்.

மசோதா, திரைப்படங்களை இரண்டுவிதமாகப் பிரிக்கிறது. ஒன்று 'ஏ' பிரிவு, மற்றொன்று 'பி' பிரிவு. 'ஏ' பிரிவில் அத்தாட்சி பெறும் படங்கள் முதியவர்களுக்கு மட்டுமே காட்டப்படும். 'பி' பிரிவில் அத்தாட்சி பெறும் படங்கள் தடையேதும் இன்றி, இளையவர் முதியவர் இரு வகையினரும் பார்க்கத் தகுந்தவைகளாக ஆக்கப் பெறும்.

இளையவர் முதியவர் என்ற பாகுபாட்டை எப்படிக் கணிப்பது என்பதையும் மந்திரியார் கூறியுள்ளார். யாரொருவர் பதினெட்டு வயது முற்றுப் பெற்றவராகக் கருதப் படுகிறாரோ அவர் முதியவர் என்றும், பதினெட்டு வயது நிரம்பாமல் குறைந்து காணப்படுபவர் இளையவர் என்றும் விளக்கந் தந்துள்ளார்.

மசோதாவைக் கொண்டு வருவதற்கான அவசியத்தையும் அவர் உணர்த்தாமலில்லை; உணர்த்துகிறார். படங்களிலே எவை பயங்கரமானதாகவும், காமஉணர்ச்சி பயப்பதாகவும், பெருங்குற்றங்களைக் காண்பிப்பதாகவும் உள்ளனவோ அவற்றையெல்லாம் முதியோர் மட்டுமே பார்க்கத் தகுதியுடையன என்று ஒதுக்கவும், இவைபோன்ற நிகழ்ச்சிகளைக் கொள்ளாதனவற்றை இளையவர்களுக்கும் முதியவர்களுக்கும் பார்க்கத் தகுந்தன என்று தணிக்கவும் தணிக்கையாளர்களுக்கு உதவியாக இருக்கும் பொருட்டே மசோதா வற்புறுத்தப் படுவதாக அவர் கூறுகிறார்.

இத்தகையவொரு மசோதா அவசியந்தானா? இந்த மசோதாவால் எண்ணும் பலன் கிட்டுமா? பலன் கிட்டும் வகையில் மசோதாவின் கொள்கையை நிறைவேற்றி வைக்க முடியுமா? எண்ணும் பலனைப்பெற இதுதான் சிறந்த வழியா? வேறு வழிகள் கிடையாதா? என்பனவற்றைப் பற்றி பொதுமக்கள் சிந்திக்க வேண்டியதவசியமாகும், இந்த மசோதா பொது மக்கள் யாவரையும் பற்றி நிற்கும் முக்கியமானதொரு பிரச்சினையாக இருக்கின்ற காரணத்தால்.

பேசும் படங்கள் மக்களின் உள்ளத்தை மாற்றும் அளவுக்கு ஆற்றல் வாய்ந்தனவாகும் என்பதை எவரும் மறுக்க இயலாது. அவைகளைப் பார்ப்பதன் மூலம் மக்களின் மனம் அவற்றின் போக்கிற்கு இழுத்துச் செல்லப்படுகிறது என்பதும் கண்கூடு. மக்களின் வாழ்வை வளம் படுத்தும் நல்ல கருத்துக்களும், தீய வழிக்கு இழுத்துச் செல்லும் தீய கருத்துக்களும் படங்களின் மூலம் மக்களின் உள்ளத்திலே தூவப்படுகின்றன என்பதும் உண்மை. திரைப்படம் நல்லவை, தீயவை ஆகிய இரண்டினையும் தாங்கி நிற்கும் ஒருசாதனமே தவிர, அவற்றை உண்டாக்கும் கருவியல்ல. நாம் பார்த்து நல்லவற்றையே, வாழ்வுக்குத் தேவையானவற்றையே, முற்போக்கு வழியில் ஊக்குவிப்பனவற்றையே, நல்லின்பம் பயப்பனவற்றையே, குற்றமற்ற நகைச்சுவை கொடுப்பனவற்றையே காட்டும்படி பேசும் படத்திற்குக் கட்டளையிட்டால், அந்த ஏவலை அது ஏற்று நடத்தியே தீரும். இழிந்த காம உணர்ச்சிகளையும், பயங்கரக் காட்சிகளையும், கருத்தற்ற மூடச் செயல்களையும், தீயபல எண்ணங்களையும் சேர்த்துக் குழைத்துப் பேசும் படம் மூலம் மக்கள் உள்ளத்தில் ஏற்ற நினைத்தாலும், அவற்றையெல்லாம் தாங்கி நிற்கவும் பேசும் படம் தயங்காது. நாட்டுக்கும் குறிப்பாக இளையவர்க்கும் நன்மை பயக்காப் படங்கள் இருக்கின்றன என்றால் அத்தகைய படங்களை நடமாட விடாமற் செய்வது முறையா? அல்லது நடமாட விட்டு விட்டு அவற்றைப் பார்க்கக் கூடாது என்று தடை செய்வது முறையா? பின்னைய முறையைக் கையாள இந்திய சர்க்கார் முனைந்திருப்பது கேலிக் கூத்தாகவே இருக்கிறது.

இந்த மசோதாவினால் காணவிரும்பும் பலனை எளிதில் அடைந்துவிட முடியாது. ஆகவேதான் இதற்கு இப்பொழுது அவசியமில்லை என்பதை இந்தியப் பாராளு மன்றத்திலேயே தோழர்கள் மகா பீர்தியாகி, எம். சத்திய நாராயணா, ரங்கா ஆகியோர் எடுத்து மொழிந்திருக்கிறார்கள். இவையனைத்தும் மந்திரியார் செவியில் விழுந்ததாகவோ, உள்ளத்தில் உறைத்ததாகவோ காணப்படவில்லை.

பதினெட்டு வயதுக் குட்பட்டவர்கள் பார்க்கத்தக்கன அல்ல என்று சில படங்களைத் தடைப்படுத்தி வைப்பதனால் வரும் பல சங்கடமான நிலைமைகளையும் அங்கத்தினர்களில் சிலர் விதந்தோதியுள்ளனர்.

பதினெட்டு வயதுக்குள்ளானவர்கள் பார்க்கக்கூடாது என்றுசொல்லி, படங்களை மட்டும் கொட்டகைகளில் ஓட விட்டு விட்டு, எந்த அளவு கோலைக் கொண்டு மக்களின்வயதைப் பிரித்து உள்ளே விடுவார்கள்? 16- அல்லது 17-வயதானவர்கள், தங்களுக்கு வயது 18-நிறைந்து விட்டது என்று தங்கள் தோற்றத்தையே வைத்துக்கொண்டு வாதிடுவார்களேயானால், அவர்களை எந்த அளவு கோலால் நிர்மாணித்து வெளியே இருக்கும்படி செய்யமுடியும்? அதனால் ஏற்படும் சங்கடமான நிலையை மசோதா கவனிக்கவில்லை! கவனிக்க மறுக்கிறது.

18-வயதுக்குட்பட்ட சிறுவர்களையும்,சிறுமிகளையும் வீட்டில் விட்டு விட்டுஎப்படித்தாய் தந்தையர் படக் காட்சிகாணச் செல்லமுடியும்? குழந்தைகளின்கூட்டுறவைவிட்டுத்தனியே போய்ப் படம் பார்க்கத் தாய்தந்தையர்க்கு மனம் வருமா? சிறுவர்களை இருக்கச் சொன்னால் வீட்டிலேயேதான் இருப்பார்களா? திருட்டுத்தனமாகவாவது உள்ளே நுழைந்து படம் பார்க்கத் துடிக்கமாட்டார்களா? அதற்காகத் தங்களாலான எல்லா முயற்சிகளையும் செய்து

(14-ம் பக்கம் பார்க்க)

9-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

கழியால் தாக்கியோ, கலவரம் செய்தோ, குழப்பம் விளைவித்தோ திராவிடர் கழகக் கூட்டங்களைக் கலைக்கவேண்டிய பணி தங்களுடைய இன்றியமையாக் கடமை என்றுதானே காங்கிரஸ் 'ஊழியர்கள்' கருதுவார்கள்; இதுவரையிலும் கருதி வருகிறார்கள். இதன்படி நடந்த நடவடிக்கையிலே ஒன்றுதானே, தோழர். எம். ஆர். ராதாவின் நாடகம் விழுப்புரத்திலே கலைக்கப்பட்டதாகும். தோழர் எம்.ஆர். ராதா சீர்திருத்த நாடகங்களைச் செம்மையுற நடத்திக்காட்டுகிறார் என்பதும், அவற்றின்மூலம் தூவப்படும் கருத்துக்கள் மக்கள் உள்ளத்திலே ஆழப்பதிந்து விடுகின்றன என்பதும், அக்கருத்துக்களை அகற்றத் தாங்கள் எவ்வளவு பாடுபட்டபோதிலும் இயலாமலிருக்கிறது என்பதுந்தானே, காங்கிரஸ்காரர்களுக்குக் கலவரம் செய்து குழப்பம் உண்டாக்குகிற அளவுக்குப் பொறாமையுணர்ச்சியை உண்டுபண்ணியிருக்கின்றன.

இத்தகு முறைகளால் திராவிடர் கழகத்தின் வளர்ச்சியைக்குறைத்துவிடலாம் என்றோ, அதன் கொள்கைகள் உள்ளந்தோறும் வேரூன்றுவதைத் தடுத்துவிட முடியும் என்றோ, அதன் வலிவைச் சிதைத்துவிட முடியும் என்றோ அரசாங்கம் அல்லது அதன் சார்புடைய காங்கிரஸ்காரர்கள் எண்ணுவார்களேயானால், அந்த எண்ணம் மணற்கோட்டையாகச் சரிந்துவிடும் என்பதைக் காலம் நிச்சயங் காட்டிவிடும். திராவிடர் கழகக் கருத்துக்கள் மக்களுள்ளத்தில் ஆழப்பதிந்து விடுகிறது என்பதுகுறித்து காங்கிரஸ் அச்சங் கொள்கிறது என்றால், இத்தகைய தடுப்புவேலைகள்தானா அதன் 'மகத்தான' பலத்திற்கு அறிகுறி! காங்கிரசிடத்தில் பண பலம் இருக்கிறது, படை பலம் இருக்கிறது, பத்திரிகைபலம் ஏராளமாக இருக்கிறது, அரசாங்க அணைப்பு அமோகமாகஇருக்கிறது, இவை மட்டுமல்லாமல் தோழர் காமராஜ் சூறாவளி வேகத்தில் நாடு முழுதும் சுழன்று வருகிறார், மந்திரிமார்கள் பவனி ஆங்காங்கு ஓயாமல் இருந்துகொண்டே இருக்கிறது, இவை தவிர காட்சிக்காக வடநாட்டுத் தலைவர்கள் அவ்வப்போது 'ஊர்வலம்' கொண்டு வரப்படுகின்றனர், இவையெல்லாம் இருந்தும், இவைகளில் ஒன்றேனும் சரிவரப் பெறாமல் இயங்கும் திராவிடர் கழகத்தைக்கண்டு காங்கிரஸ் அஞ்சுவானேன். கொள்கையின் வலிவைச் சமாளித்து நிற்க முடியவில்லையென்றால், அதற்காக வேறு சாதனங்களைக் கொண்டு கழகத்தை அழித்துவிடக் காங்கிரஸ்முயலுமேயானால், அது ஒருநாளும் வெற்றி பெறப் போவதில்லை என்பதை மட்டும் உறுதியாகக் கூறுகிறோம்.

திராவிடர் கழகத்தின் வலிவு வளர்ந்து வருகிறது என்பதை அரசாங்கம் உணரட்டும். தடுக்கத் தடுக்க அதன் வளர்ச்சி விரிகிறது எனபதையும் அது அறியட்டும். திராவிடர் கழகம் வெறும் பிரச்சாரக்கூட்டந்தானே, அதனை அடக்கி ஒடுக்கிவிட்டு, ஆட்சிப் பீடத்தில் என்றென்றும் அமர்ந்திருக்கலாம் என்றுமட்டும் காங்கிரஸ் எண்ண வேண்டாம். வலிவு பெருகி, ஆட்சிப் பீடத்தில் அமர்ந்தால்தான் நாட்டிற்கான நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்றி வைக்க முடியும் என்ற கருத்து, திராவிடர் கழகத்தாரின் ஒரு பகுதியினரிடத்தே வளர்ந்து வருகிறது என்பதையும் அரசியலார் அறிந்திருக்கட்டும். மக்களை கூப்பிட்டு உட்காரவைக்கும் காலமும், கடமையையுணர்ந்து அதனைக் கழகம் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டிய காலமும் வரத்தான் போகின்றது. அதற்காகப் போடபபடும் புடமே, சர்க்கார் விதிக்கும் தடைகள்! எடுக்கும் தங்கமே சமாளித்து நின்று வீறுகொண்டெழும் இளைஞர்கள்! எனவேதான் உடுமலை கற்பிக்கும் பாடத்தை வரவேற்கிறோம்!

ஆரிய திராவிட

3-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

நிறைவேறாமல் போகவே, 'தினமணி' நிருபர் மூன்றாவது கேள்வியாக,

"வால்மீகி இராமாயணத்தில் கண்டுள்ள அகத்தியருக்கும் தமிழுக்கும் தானே தொடர்பு இருந்திருக்கிறது. இதுபற்றி உங்கள் கருத்தென்ன?"

என்று கேட்டிருக்கிறார். இராமாயண கால அகத்தியரைத் தமிழுக்குத் தொடர்புள்ளவராக்கி விட்டால், இராமாயணத்துக்கு உயர்வும் சிறப்பும்தானாகவே உண்டாகிவிடும்என்று கருதியே இவ்விதம் கேட்டிருக்கிறார் என்று நம்புகிறோம். ஆனால் தோழர் லூயி டூமோண்ட் அவர்கள்,

"வால்மீகி இராமாயணத்தில் கண்டுள்ள அகத்தியருக்கும் தமிழுக்கும் எவ்வித தொடர்பும் இருப்பதாக நான் கருதவில்லை"

என்று கூறிவிட்டார். என்றபோதிலும் நிருபர் அவரை அதோடுவிட்டதாகத் தெரியவில்லை. இங்குள்ள ஆராய்ச்சியாளர் எல்லாரும், வால்மீகி இராமாயணத்தில் காணப்படும் அகத்தியருக்கும் தமிழுக்கும்தான் தொடர்பு உண்டு என்று கூறும் போது நீர் மட்டும் எப்படி அதனை மறுத்துக் கூறலாம் என்று மீண்டும் மீண்டும் கேட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதனாலேதான் அவர்,

"இதற்கு ஆதாரவுகிடைக்கிறதா என்று அறிவதற்குத் தொல்காப்பியத்தின் மூலத்தைப் பார்க்க விரும்புகிறேன்"

என்று பதில் கூறியிருக்கிறார். தமிழ்மொழியைப் பற்றியும், அதன் வரலாற்றைப் பற்றியும் அறிந்துகொள்வதற்கு, இன்று நமக்குக் கிடைக்கக் கூடிய பழைமையான நூல் தொல்காப்பியம் ஒன்றுதான். எனவேதான், தொல்காப்பியத்தைப் பார்த்துக் கூறுகிறேன் என்று கூறியிருக்கிறார். தொல்காப்பியம் என்றால் இன்று வெளியாகி நடைமுறையில் இருக்கும் பல பதிப்புக்களைப் பார்ப்பதால் உண்மை காணமுடியாதென்றும், தொல்காப்பியத்தின் மூலத்தைப் பார்த்துத்தான் இதைப் பற்றிய எனது முடிவைக் கூறவேண்டுமென்றும் கூறியிருக்கிறார்.

(அடுத்த இதழில் முடியும்)

★ அலை ஓசைமட்டும் போதாது ★

வெளிநாட்டு 'மூலதனம்' எனும் கழுகு இங்கு வட்டமிடுவது, புதியதோர் ஆபத்து, புதிய ஏகாதிபத்யத்துக்கு வழி கோலுவதாக முடியும், அன்னிய ஆதிக்கம் புதிய முறையிலே ஏற்படும், இத்தகைய பேராபத்தை, வலியச் சென்று பெறும் முறையிலே, நேருவும், நடந்துகொள்கிறாரே — வல்லூறுகளுக்கு அழைப்பு அனுப்புகிறார்களே, என்று, மனம் நொந்து, நாம், நிலைமையை விளக்கிக் காட்டினோம்.

வெளிநாட்டு மூலதனம் இங்கு ஏன் புக அனுமதிக்கப்படுகிறது? முதலாளித்வ முறைக்குச் சர்க்கார் பணிகிறது என்பதற்கு இதுவும் ஓர் எடுத்துக்காட்டுத்தானே? என்று கேட்டோம்.

நாட்டுப் பற்றும், வல்லரசுகளின் போக்கை உணரும் பக்குவமும், பொருளாதாரப் பிடியின் பயங்கரச் சக்தியை அறிந்துகொள்ளும் திறனும் உள்ள எவரும், வெளிநாட்டு மூலதனத்தைப் புகவிடுவதைச் சரியான காரியம் என்று கூறமாட்டார்கள்.

பல கோடி பவுன்களையோ டாலர்களையோ, இங்கு கொண்டுவந்து கொட்டி, புதிய தொழில்களைத் துவக்கி, 'பரோபகாரம்' செய்யும் பண்பு கொண்டவர்களல்ல, எந்த நாட்டு முதலாளியும். தொலைதூரத்திலிருந்து இங்கு வந்து பணம் போடுவதானால், தன் சொந்த நாட்டிலே கிடைக்கக்கூடிய இலாபத்தையும் ஆதிக்கத்தையும் விட அதிகமாகக் கிடைப்பதாக இருந்தால் தானே, இசைவார்கள்! இதை விளங்கிக்கொள்ள நுண்ணறிவுகூட வேண்டாமே, சாமான்யமான அறிவே போதும்.

பல நூறு கோடி டாலர்களை இங்கு கொண்டுவந்து கொட்டித் தொழில்களைத் துவக்கும் நிலையை, அமெரிக்கா பெற்றால், அவர்கள் இங்கிருந்து இலாபம் சுரண்ட முடியும் என்பது மட்டுமல்ல, இவ்வளவு தொகையும், பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணம்கொண்டு, அதற்கான சூழ்நிலையும் ஆட்சிமுறையும் வேண்டும் என்று வற்புறுத்தவும், உலகச் சூழ்நிலையில், அவ்வப்போது ஏற்படும் நிலைமைக்கு ஏற்றபடி, தமது கருத்துக்கு ஒத்த முறையில் இந்திய துணைக்கண்டம் நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்று நிபந்தனைகள் விதிப்பதுமான போக்கிலேதானே நடந்துகொள்வார்கள். பணத்தைக் கொட்டிவிட்டு, பலனை நீங்கள் அனுபவித்துக் கொள்ளுங்கள் என்று கூறிவிட, அவர்கள் என்ன, பித்தர்களா! பணம் போடுகிறோம் தொழிலில், ஏதோ, 'தர்ம நியாயமான' வட்டியும் இலாபமும் மட்டும் கொடுத்தால் போதும், வேறு ஆதிக்க ஆசை எமக்குக் கிடையாது, என்று கூற, அவர்கள் என்ன, ஏமாளிகளா! நிச்சயமாக, 'போட்ட முதல்' எவ்வளவு அதிகமாக இலாபம் தருமோ அவ்வளவும் 'உறிஞ்சவும்' இலாபத்துடன்கூட, முதல் கெடாமல் இருக்கும் நிலையை உண்டாக்குவதிலே அதிகாரப் பொறுப்புப் பெறத்தான் விரும்புவர்—அதற்கு இந்திய சர்க்கார் இணங்கத்தான் வேண்டிவரும். கடன் வாங்கிக் கட்டிய மாடிவீட்டிலே, மந்தமாருதம் வீசும் அந்திப் போதிலே, உலவினாலும், உண்மை நிலையை உணருபவனுக்குத் தணல் காற்று வீசுவது போலத்தானே இருக்கும்! கடன் கொடுத்தவனின் போக்கு மாறினால், தன் நிலை தாழ்ந்துவிடும், தடுமாறிவிடும் என்ற பயம், மாடிவீட்டுக்காரனின் மனதைப் பிய்த்துத் தின்றுவிடுமே. ஒரு பெரிய நாட்டிலே, பிரமிக்கத்தக்க அளவு தொகையுள்ள பணத்தை அன்னிய நாட்டு முதலாளிகள் கொண்டுவந்து போட்டுத் தொழில் துவக்குவது என்றால், பொறுப்புணர்ச்சியுள்ள, யாருக்குத்தான், கவலையும் அச்சமும் தோன்றாமலிருக்க முடியும்!

வெளிநாட்டு முதலாளிகளின் வேட்டைக்காடாக ஆகிவிடும்படி இந்நாட்டைச் செய்துவிடும் விபரீத காரியம் இது, என்று நாம் எச்சரிக்கிறோம்—பொது மக்களை, குறிப்பாகக் காங்கிரசிலே உள்ள இளைஞர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.—"தலைவர்களைத் தவறான வழியிலே செல்லவிடாதீர்கள்! நாட்டை அடகுவைக்கும் நாசகாரியம் நடைபெற அனுமதிக்காதீர்கள். வல்லூறுகளை இங்கு வட்டமிட அழைக்காதீர்கள்" என்று கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

வெளிநாட்டு மூலதனம் ஏன் தேவைப்படுகிறது என்பதற்கும், வெளிநாட்டவர், மூலதனம் போட்டாலும் ஆதிக்கம் பெற முடியாதபடி செய்யப்படும் என்றும், பசப்புகின்றனர் சிலர். விஷயம் விளங்காமல், இவ்விதம் பசப்பியிருந்தால், நாம் பரிதாபப்படுகிறோம் அவர்களிடம்—விஷயம் தெரிந்திருந்தும், வேண்டுமென்றே, மக்களின் மனதிலே எதையாவது போட்டு நிரப்பி, தவறான எண்ணத்தை உண்டாக்க வேண்டுமென்பதற்காகப் பசப்பியிருப்பின், அவர்களைச் சமூகத் துரோகிகள் என்று குற்றம் சாட்டத் தயங்கோம்.

வெளிநாட்டு மூலதனம் இங்கு புகுவது நியாயம் என்று வாதாட, ஒரு விசித்திரமான காரணத்தைக் காட்டுகிறது, வேடிக்கை பேசும் 'கல்கி.'

இந்நாட்டு முதலாளிகளுக்குத் தைரியம் உண்டாக்கக் கூடிய விதமாகவும், உணர்ச்சி ஊட்டக்கூடிய முறையிலும், பயத்தைப் போக்கக் கூடிய வகையிலும், இந்திய சர்க்கார் தமது திட்டத்தையும்; கொள்கையையும் விளக்கியும் கூட, இந்திய முதலாளிகளின் மனம் மாறவில்லை—அவர்கள் தம்மிடம் உள்ள மூலதனத்தை, பதுக்கிவைத்துவிட்டார்கள். இலாபத்தைக் கட்டுப்படுத்தவில்லை, வருமான வரியிலே மாறுதல் செய்கிறோம், தொழில்களைச் சர்க்கார் உடைமையாக்கிவிடமாட்டோம், அஞ்சவேண்டாம், என்றெல்லாம், கூறியும்கூட, முதலாளிகள், புதிய தொழில்களைத் துவக்க முன்வரவில்லை—பணம் போட மறுக்கிறார்கள். எனவேதான் 'நமது தலைவர்கள்' வெளிநாட்டு மூலதனத்தைத் தேடவேண்டி வருகிறது, நாட வேண்டி ஏற்படுகிறது, என்று 'கல்கி' வாதாடுகிறது.

படித்ததும் —சிந்திக்காமலிருக்கும்

வரை — ஒப்புக்கொள்ளக்கூடியவிதமான, காரணம் காட்டி எழுதுவதில் கைதேர்ந்ததல்லவா, 'கல்கி'—எனவேதான், இவ்விதம் எழுதிற்று.

"வெளிநாட்டு மூலதனம் கேடுதான் செய்யும்; ஆனால் என்ன செய்வது? இங்கே உள்ள முதலாளிகள், பணமூட்டையைப் பாதாளக்கிடங்குகளில் போட்டு மூடிவிட்டார்கள், புதிய தொழிலுக்குப் பணம், மூலதனம் இல்லை. வேறே என்ன செய்வது? வெளிநாட்டு மூலதனத்தை நாடித்தானே ஆகவேண்டும்"-என்று ஊரார் உரையாடவேண்டுமென்பது, "கல்கி"யின் கருத்து. நிலைமையை மறைத்து, தலைவர்கள் தவறான பாதையில் செல்கிறார்கள் என்பதை மக்கள் அறியவிடாதபடி தடுத்து, ஆளவந்தார்களின் செல்வாக்கைக் காப்பாற்றுவதாகக் கருதுகிறது 'கல்கி' — இந்தத் திருப்பணிக்காக, நாட்டின் எதிர்காலத்தை நாசமாக்கும் செயலுக்குக் கூசாமல் உடந்தையாக இருக்கிறது.

தீராத தலைவலியைத் தீர்த்துவிடும், திருப்பதிபிராண்டு தைலவியாபாரி, திருவரங்கம்பிள்ளை, ஏராளமான, வி. பி. பார்சல்களை அனுப்பிய அனுப்பினால் ஏற்பட்ட தலைவலியைப் போக்கிக்கொள்ள, அமிர்தாஞ்சனம் விலைக்கு வாங்கிவரும்படி, கடைப்பையனை அனுப்பும் கதை போலிருக்கிறது நிலைமை.

இந்திய முதலாளிகள், மூலதனம் போட மறுக்கிறார்கள் — பயத்தால்-சந்தேகத்தால்—போதுமான பாதுகாப்பும், தேவையான இலாபமும் கிடைக்குமோ கிடைக்காதோ என்ற சந்தேகத்தாலும், எந்தச் சமயத்திலே, சர்க்கார் குறுக்கிட்டு, தொழில்களை, பொது உடைமையாக்கி விடுமோ என்ற அச்சத்தாலும்.

நாட்டுப்பற்றோ, தொழில் முன்னேற்றத்திலே அக்கறையோ, பொதுமக்களின் வாழ்வுக்கு வசதிதரும் பொருள்களை உற்பத்தி செய்யும் 'சேவா உணர்ச்சியோ' துளியாவது இருக்குமானால், இந்தச் சந்தேகமும் பயமும், அந்தக் கூட்டத்தாருக்கு ஏற்பட்டே இருக்காது.

பன்னிப் பன்னிப் பல தலைவர்கள் பேசும், அன்பு, சீலம், தொண்டு எனும் பண்புகளை, அவர்கள் துளியும் கவனிக்கவில்லை, உபதேசங்கள் பயன்படவில்லை. புலியிடம் செய்த ஜீவரட்சக பிரசாரம் போலாயிற்று!

ஆட்சியாளர்கள், உபதேசம் போதவில்லை என்பதை உணர்ந்து, உறுதிமொழிதந்து பார்த்தனர், உருக்கமான வேண்டுகோள், விளக்கமான அறிக்கைகள், பணிவன்புள்ள பேச்சு, இவை மூலம், முதலாளிகளின், இலாபவெறியைக் குறைக்கவும், அச்சத்தையும் சந்தேகத்தையும் போக்கவும், முயன்றனர். அபேதவாதப் பண்டிதரே, அவர்களுக்கு உபசாரமொழி பேசினார். சர்தார் படேல் அவர்களிடம் சல்லாபித்தார்! மத்தாய் அவர்களை மகிழ்விக்கக் கூடியவிதமாக 'பட்ஜட்' தயாரித்துக் காட்டினார். என்ன செய்தும், பணமூட்டைகள் பாதாளச் சிறையைவிட்டு வெளிவரவில்லை.

இதனாலேதான், வெளிநாட்டு மூலதனம் தேடவேண்டி நேரிடுகிறது என்று வாதாடுகிறது 'கல்கி'-சாமர்த்தியமான வாதம் என்ற நினைப்பில்.

உள்நாட்டு முதலாளிகளைத் திருப்திப்படுத்தி வழிக்குக் கொண்டுவர முடியவில்லை, இந்த ஆட்சியாளர்களால். இந்தத் தோல்வியை ஒப்புக்கொண்டு, இதையே கூறிக்கொண்டு, வெளிநாட்டு முதலாளிகளிடம் மூலதனம் கேட்டால், அவர்கள், கைகொட்டித் தானே சிரிப்பார்கள்! "என்னய்யா வேடிக்கை! உங்கள் நாட்டு முதலாளிகளுக்கே, மூலதனத்தைப் போட்டுத் தொழில் நடத்தலாம் என்ற எண்ணம் பிறக்கவில்லை, நீங்கள் ஏதேதோ கூறியும் அவர்கள் இணங்கவில்லை, இந்நிலையில், அவர்களைச்சரிக்கட்ட முடியாத நீங்கள், உங்கள் பேச்சினால், எங்களை மயக்கியோ, மகிழ்வித்தோ, ஆசையைக் கிளறியோ, 'மூலதனம்' பெற முடியும் என்று எண்ணுகிறீர்களே, இதென்ன பித்தம்—என்று கேட்கமாட்டார்களா! கூரை ஏறி கோழி பிடிக்கத் தெரியாதவன், கோபுரம் ஏறி, நட்சத்திரத்தைப் பிடிப்பதாகக் கூறுவது போலிருக்கிறதே!

ஏன் முடியவில்லை, இந்நாட்டு முதலாளிகளைச் சரிப்படுத்த? சர்க்காரின் பிரச்சாரபலம், ராணுவ போலீஸ்பலம் முழுவதும், ஏழைத் தொழிலாளியை அடக்கவும் அவன் சார்பாகப் பணிபுரிவோரை வேட்டையாடவும் தானா பயன்படவேண்டும்? அந்த 'சக்தி' முதலாளிகளின் மீது உராய்ந்திருந்தால்கூடப் போதுமே, பணமூட்டைகள் வெளியே கிளம்பியிருக்குமே, மளமளவென்று? செய்தனரா? செய்யும்படி, ஆட்சிப்பீடத்தில் காங்கிரசாரை அமர்த்திய வீர இளைஞர்கள் கேட்டனரா? கேட்பரா? இனியாகிலும்? இந்நாட்டு முதலாளிகள், பொதுமக்களின் சர்க்கார், காந்தியாரின் சீடர்களால் அமைக்கப்பட்ட சர்க்கார், கேட்டும் கெஞ்சியும், ஏன், பிடிவாதத்தை விட மறுக்கின்றனர்? அவர்களை, நல்வழிக்குக் கொண்டுவர, ஏன், சர்க்கார் முயற்சிக்கவில்லை—ஏன் வெற்றிகிட்டவில்லை? உள்நாட்டிலே வெற்றிபெற முடியவில்லை என்று கூறிவிட்டு, வெளிநாட்டிலே, பணம் கேட்டால், கிடைக்குமா? தோல்வித் தோடா அணிந்துகொண்டு வீரக்கோட்டம் புகும் தீரன் உண்டா? இதுபோலெல்லாம் மக்கள் எண்ணிடக் கூடுமே என்று யோசியாமலேயே 'கல்கி', வெளிநாட்டு மூலதனம் தேடுவதற்குக் காரணம், உள்நாட்டிலே மூலதனம் கிடைக்காதது தான்—உள்நாட்டிலே மூலதனம் கிடைக்காததற்குக் காரணம், முதலாளிமார்களின் முரட்டுப் பிடிவாதந்தான், என்று தீட்டுகிறது!

உள்நாட்டு முதலாளிகளை அடக்கவோ மடக்கவோ, ஆற்றல் இல்லை, சர்க்காருக்கு.

இதையும் கூறிவிட்டு அதே மூச்சில், வெளிநாட்டு மூலதனம் புகுந்தால், அதன்மூலம் அன்னியர் ஆதிக்கம் தேடிக்கொள்வார்கள் என்று அஞ்சவேண்டியதில்லை, ஏனெனில், 'நமது தேசத்தை ஆளும் தலைவர்களுக்கு' மூலதனம் போடுவதன் மூலம் ஆதிக்கம் பெறலாம் என்ற எண்ணம் கொண்டால், அன்னியரை அடக்கும் அறிவும் ஆற்றலும் உண்டு, என்று எழுதுகிறது, 'கல்கி.'

ஆஹா! என்னதெளிவு! எவ்வளவு தீட்சண்யம்!—என்று கூறவேண்டி இருக்கிறது, இந்தப் போக்கைப் பார்க்கும் போது.

அறிவும் ஆற்றலும் உண்டாம்—வெளிநாட்டு முதலாளிகள் இங்கு

(9-ம் பக்கம் பார்க்க)

திராவிட நாடு
ஞாயிறு 24—4—49 காஞ்சி

தூக்குமேடை அழைக்கிறது!

தாய் நாட்டினின்றும் பிரிந்து, கடல் கடந்து, மலேயா சென்று, தன் வாழ்வை வளம்படுத்திக் கொள்ள வேலையொன்றிலமர்ந்து, பிறகு தன் உடனுறையும் பாட்டாளித் தோழர்களின் பரிதாபக் கண்ணீரைத் துடைக்கும் அரும்பணியில் ஈடுபட்டுச், சென்ற சில ஆண்டுகளாகச் செயலாற்றி வந்த தமிழன் ஒருவன் இன்று மலேயா நாட்டின் தூக்குமேடையின் அருகே கொண்டுவந்து நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறான்!

கட்டிளங் காளை. வயது 24. காடு, மேடுகளெல்லாம் அலைந்து திரிந்து உழைப்போருலகுக்கு உழைத்து வந்த தீரன். வெள்ளை முதலாளிகளின் வெறிபிடித்த செயல்களுக்கு ஆட்பட்டுச் சிக்குண்டு சீரழிந்த தொழிலாளரின் நலன்களுக்காகப் பாடுபட்ட வீரன். இத்தகைய தமிழன் ஒருவனை, மலேயா நாட்டுச் சட்டம் தூக்குமேடைக்குஅழைத்து வந்துள்ளது!

சட்டம், நீதிவழியாக அல்ல—நேர்மை வழியாக அல்ல, கோணலான குறுக்கு வழியாகத் தூக்குமேடை அருகே அந்தத் தமிழனை அழைத்துக் கொண்டுவந்து நிறுத்தியிருக்கிறது!

என்ன குற்றம் செய்தான்? நாட்டைக் காட்டிக் கொடுத்தானா, இல்லை! ஆட்சியைக் கவிழ்க்க முற்பட்டானா, இல்லை! கொள்ளை, கொலை, சதி செய்தானா, இல்லை! பின் என்னதான் செய்தான்? ஒரு ரிவால்வாரும், ஆறு வெடிமருந்துகளும் வைத்திருந்தான். அவ்வளவுதான்!

அதற்கா தூக்கு தண்டனை? ஆம்! அதற்கேதான்!

யார் அவர்? பெயர், ஏ. கணபதி. பிறப்பிடம் தஞ்சைமாவட்டப்பட்டுக்கோட்டைத் தாலுகாவைச் சேர்ந்த தம்பிக்கோட்டை. மலேயா தொழிற்சங்கத்தில் சேர்ந்து தொண்டாற்றி வந்தவர்.

மலேயாவில் நடைபெறும் கலவரத்தின் எதிரொலியாக, ரிவால்வார் வைத்திருப்போர் தூக்குத் தண்டனைக் குற்றத்திற்குள்ளாவார்கள் என்று மலேயா அரசாங்கம் வெளியிட்ட அவசரப் பிரகடனத்தை யொட்டியே, தோழர் கணபதியும் ரிவால்வார் வைத்திருந்தார் என்ற குற்றஞ் சாட்டப்பட்டுத் தூக்குத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டுள்ளார். தான் குற்றமற்றவன் என்றும், அவசரப் பிரகடனத்தின்படி, தன்னிடமுள்ள ரிவால்வாரையும் ஆறு வெடிமருந்துகளையும், அரசாங்கத்தாரிடத்தில் ஒப்படைக்கும் பொருட்டுத் தான்கிளம்பி வரும் வழியில், போலீஸாரால் பிடிக்கப்பட்டு, ரிவால்வாரும் கைப்பற்றப்பட்டு வழக்குத் தொடரப்பட்டவன் என்றும், ஆகவே, தான் நிரபராதி என்றும் கோலாலம்பூர் பெடரல் வழக்கு மன்றத்தில் மனுச் செய்துகொண்டார் தோழர் கணபதி. அங்கு மனு மறுக்கப்பட்டுத் தூக்குதண்டனை உறுதி செய்யப்பட்டு இருக்கிறது.

ரிவால்வார் வைத்திருந்தான் என்ற ஒரே குற்றத்திற்காக ஒருவன் தூக்குமேடைக்கு அனுப்பப்படுகிறானென்றால், அப்பொழுதுதான் நாட்டில் நீதி விரட்டப்படுகிறது, நேர்மை புறக்கணிக்கப்படுகிறது என்கிறோம். மலேயா நாட்டுச் சட்டம் அந்த ஒரு குற்றத்தைத்தான் தோழர் கணபதி மேல் காட்டுகிறது.

தோழர் கணபதி பரம்பரைக் கொலைக் கொள்ளைச் சதிக்காரரா? ஆதாரம் எதுவும் காட்டப்படவில்லை! ரிவால்வரை வைத்துக்கொண்டு யாரையேனும், வெள்ளையரைப், பல சந்தர்ப்பங்கள் இருந்தபோதும் மிரட்டினாரா? அப்படியொன்றும் செய்தி வரவில்லை! ரிவால்வரை அவரிடமிருந்து பறித்தபோதும், பறித்தவரை அதனைக்கொண்டு சுட முயற்சித்தாரா? அதுவும் இல்லை! என்றாலும் அவரைத் தூக்குமேடை கூவி அழைக்கிறது!

தூக்குமேடை ஏற நிற்கும் தமிழனைக் கீழே இறக்க இப்பொழுது வழியேதும் இல்லாமற் போகவில்லை. இரக்கம் என்னும் ஒரு பொருள் சிலாங்கூர் சுல்தானிடம் இருக்குமேயானால், தோழர் கணபதியை அணைத்துக் கொள்ள இருக்கும் ஒருபெரும் ஆபத்தினின்றும் தப்பி வாழச் செய்ய முடியும்.

எனவே குற்றமற்ற அந்தத் தமிழனை—தன்னைத் தொத்திக்கொண்டிருந்த ஒரு சிறு குற்றத்தையும் கழுவிவிட்டுச் சென்றுக்கொண்டிருந்த உண்மையாளனை, நீதி, நேர்மை, இரக்கம், கண்ணியம் ஆகிய எல்லாவற்றையும் உதறித் தள்ளிவிட்டுச், சட்டம் தூக்குமேடைக்கு இழுத்துச் சென்றுள்ளது. சட்டத்தால் இழுத்துச் செல்லப்பட்டுள்ள அந்த இளைஞனை மீட்சியுறச்செய்யத், தன்கருணையைத் தூதனுப்பும்படியாகச் சிலாங்கூர் சுல்தானை தமிழகம் கேட்டுக் கொண்டுள்ளது. மலேயா வாழ் மக்களும் கேட்டுக்கொள்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

தமிழர்களின் — திராவிடர்களின் கோரிக்கையை நிராகரித்து, இரக்கம் காட்டத் தவறி, ஒரு தமிழனின் வாழ்வு மலேயாவின் தூக்குமேடையில் சிதைக்கப்பட்டால், அதனால் ஏற்படும் பெரும்புண், பழிக்குப் பழி வாங்க அஞ்சாப் பழம் புண்ணாக மாறி, என்றென்றும் தமிழர்கள் உள்ளத்தை வாட்டிக் கொண்டிருக்கும் என்பதை மட்டும் மலேயா அரசாங்கம் உணரவேண்டும். உணர்ந்து அதற்கேற்றபடி நடந்துகொள்ள வேண்டும். நடந்துகொள்ளும் என்று எதிர்ப்பார்க்கிறோம்.

நிரபராதி ஒருவனைத் தூக்கிலிட்டுத் தன்கோலைக் கறைப்படுத்திக் கொண்டது மலேயா அரசாங்கம் என்றவாறு வருங்கால வரலாற்றில் எழுதப்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டிய பெரும் பொறுப்பும் மலேயாவையே சார்ந்ததாகும்.

ஒரு காசிராஜன்—ராஜகோபாலன் ஆகியோரை அன்றொரு நாள் தூக்குமேடை கூவியழைத்தது. நல்லறிவாளர்கள் முயற்சியால் அவ்விருவரும் காப்பாற்றப்பட்டு வாழ்வளிக்கப்பட்டனர். அஃதேபோல் தோழர் கணபதியும், சுல்தானின் கருணையின் காரணமாகவாவது காப்பாற்றப்பட்டு, தன் தாயகம் சேர்ந்து நம்மையெல்லாம் மகிழ்விப்பார் என்று வழிமேல் விழிவைத்து நிற்கிறோம்.

அலை ஓசைமட்டும்

7-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

ஆதிக்கம்தேட முனைந்தால், அவர்களை அடக்கவும் மடக்கவும். ஆடு துரத்தக்கண்டு அஞ்சி ஓடும் ஆற்றலழகன், புலியைப் பூனையாக்கும் ஆற்றலரசனுவானும்! எவ்வளவு வேடிக்கையான வாதம் புரிகிறது பாருங்கள், கல்கி! பொதுமக்களின் சிந்தனைத் திறத்தைப்பற்றி அவ்வளவு அலட்சியம் இருக்கிறது அந்த ஏட்டுக்கு. நாலுவரிக்கு முன்னால் தானே நாமே தீட்டினோம், எவ்வளவு முயன்றும் இந்தியநாட்டுத் தலைவர்களால், இந்திய முதலாளிகளைச்சரிப்படுத்த முடியவில்லை என்று—நாமே உடனே தீட்டுகிறோமே, வெளிநாட்டு முதலாளிகளின் ஆதிக்க ஆசையை மட்டந்தட்டும் அறிவும் ஆற்றலும் எமது தலைவர்களுக்கு உண்டு என்று — முடமானவன்; பாபம், ஆகவேதான் நடக்க முடியவில்லை என்று கூறிவிட்டு, முடவன் முத்துச்சாமியை ஓட்டப்பந்தயத்துக்கு அனுப்பி, முதல் பரிசு பெறச் செய்வோம் என்றும் சொன்னால், முத்துச்சாமியின்காலைப்பற்றி அல்ல, நமது 'தலையைப்பற்றியே' சந்தேகிப்பார்களே, என்று துளியும் எண்ணிடாத ஏமாளிபோல, "கல்கி" எழுதலாமா?

அறிவும் ஆற்றலும், அன்னிய முதலாளிகளின் கொட்டத்தை அடக்குமளவுக்கு இருப்பது உண்மையானால், அந்த அறிவாற்றல்.ஏன், இங்கு பயன்படவில்லை? மக்கள் இப்படி யோசிப்பார்களே—நமது வாதம் கேவலம் வக்கரபுத்தியின் விளைவு என்று ஏற்படுமே என்பதுபற்றி யோசிக்காமலேயே, தங்கள் கட்சியினர் ஆளுகின்ற காரணத்தால், அவர்கள் செய்வது கேடு சூழ்ந்ததாக இருப்பினும்ஏதாவது 'சப்பைக்கட்டு' போட்டு ஆதரித்தாக வேண்டும் என்று 'கல்கி' எண்ணுகிறது போலும்! கட்சிப்பற்று தேவைதான்—ஆனால் நாட்டைக் கெடுக்கும் நாசகாரியத்துக்கு உடந்தையாக இருக்க வேண்டுமா, அதன் பொருட்டு?

இந்திய நாட்டு முதலாளிகளைச் சரிக்கட்டமுடியாத நிலையிலே, உள்ளவர்கள், அன்னிய முதலாளிகள், ஆதிக்கம் பெறத்திட்டமிடும்போது, எப்படித்தடுக்க முடியும்? அவ்வளவு ஆற்றல் இருந்தால், இந்நாட்டு முதலாளிகள் இந்த அளவுக்குக் கொக்கரிக்கவேமாட்டார்களே!

பொதுமக்களை, ஏதையாவது சொல்லி, சமாதானப்படுத்திவிட வேண்டும், மனக்கொதிப்பை மாற்றவேண்டும், என்று எண்ணும் "கல்கி" அறிவுத்துறைக்கும் நாட்டுக்கும் நிச்சயமாகத் தீங்கு இழைக்கிறது.

நாம், எதிர்க்கட்சியினர், எனவே, நமது கண்டனம், கட்சிமாச்சரியத்தின் விளைவு, என்று விவரமறியாதாரால், கருதப்படக்கூடும். 'கல்கி'போ, ஆளும் கட்சியின் ஆதரவு பெற்றது—நெஞ்சிலே உரமும் நேர்மைத்திறமும் இருக்குமானால், கண்டித்திருக்க வேண்டும், தன்கட்சித் தலைவர்களின் தவறான போக்கை—நாடுஉருப்படும்—நல்லாட்சி மலரும்-மக்கள் வாழ்வர். இதை மறந்து "சொத்தை சோடை"யான வாதங்களைப்புரிந்து அன்னியநாட்டு முதல் இங்கு வருவது, கேடு செய்யாது என்று பொதுமக்களை எணணும்படிச் செய்கிறது "கல்கி." மக்களாட்சிக் காலத்திலே, இத்தகைய "மனப்போக்கு" மாபெரும் துரோகமான காரியம் என்பதை 'கல்கி' உணரவேண்டுகிறோம்.

செல்லாக்காசுகொடுத்து ஏமாற்றுபவன்மட்டுமல்ல, அந்தக்காசைவாங்கித்தட்டிப்பார்த்து, "பரவாயில்லையே! சத்தம் நன்றாகத்தான் இருக்கிறது! செல்லும் காசுதான்!" என்று கடைக்காரருக்குத் தந்திரமாக கூறுபவனும்கூடத்தான், குற்றவாளி என்று அறநெறி அறிந்தோர் கூறுவர்.

தங்கள் ஆட்சியின்போது, அற்புதமான முன்னேற்றம் நடைபெற்றதாகவும், புதுப் புதுத் திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டதாகவும், காட்டிக் கொள்ளவேண்டும் என்ற எண்ணம் ஆளும்கட்சிக்குஏற்படுவது இயற்கை. ஆனால் அதற்காக, எதிர்காலத்தைக் கெடுக்கக்கூடாது, இந்நாட்டை, வல்லரசுகள் நடத்தும் அரசியல் சொக்கட்டான்காயாகஆக்குவதும்கூடாது! இதனைத் தைரியமாக எடுத்துக் கூற வேண்டிய பொறுப்பு "கல்கி" போன்ற ஏடுகளுக்கு இருக்க வேண்டும். நாம், அத்தகைய "மேதைகளின்" ஏடுகளிலே, வெறும் 'அலை ஓசையை' மட்டுமல்ல, அறிவுத் தெளிவை, எதிர்பார்க்கிறோம். கட்சிக்கு ஒருதம்பட்டமாகமட்டும்இருப்பதுகூடாது, மக்கள் முரசாகவேண்டும். மாறவேண்டும்.

✽

உடுமலை நரிக்குள் மாடம்

12-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

தடைப்படுத்தி வைப்பதில் ஓரளவுக்கு நியாயமிருக்கமுடியும். வேங்கைக்குச் சினம் ஏற்படாதபடி சிறுநரியின் நடப்பைத் தடுத்து வைப்பதில் அர்த்தமிருக்கமுடியும்! ஆனால் சிறுநரிக்குச் சினம் ஏற்படக்கூடாது என்பதற்காக வேங்கையின் போக்கைக் கட்டுப்படுத்துவாருண்டோ? அப்படி யாரேனும் செய்ய முயலுவாராயின் அவரைப் பைத்தியக்காரர் என்று தானேஎள்ளிநகையாடும்இவ்வையம்! அதுபோல, ஒரு சிறு கூட்டம் வற்புறுத்துகிறது என்பதற்காகப், பொதுமக்களிடம் நன்மதிப்புப் பெற்ற ஒரு பெருங் கழகத்தின் நடவடிக்கைகளைத் தடை செய்து வைப்பது, யார்தான் பாதுகாப்பின் இலக்கணம் என்று கூறத் துணிவர்.

ஆட்சியின்கோல் எப்படி வேண்டுமானாலும் சாயலாம் என்ற கருத்துக்கு ஊக்கமளிப்பது போல் அமைந்திருக்கிறது, அதே உடுமலைப் பேட்டையில் பேசிய மந்திரியாரின் பேச்சு. பெரியார் வருவதற்கு முதல் நாள் உடுமலைக்கு வந்த மந்திரி தோழர் கே. சந்திரமௌலி, தாலுகா காங்கிரஸ் ஊழியர் கூட்டத்தில் பேசும்போது,

"நமக்கு இன்னல் விளைவிக்கும் முறையிலேயே அவர்கள் நடவடிக்கை இருந்து வருவதால், "கிராமங்களிலும், நகரங்களிலும் அவ்வியக்கத்தைப் பரவவிடாமற் தடுக்கக் காங்கிரஸ் ஊழியர்கள் பாடுபட வேண்டும்."

என்று கூறியுள்ளார். நாட்டுமக்களுக்கு நடுநிலைமையாக இருந்து செயலாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு வாய்ந்த மந்திரியாரே இப்படித் தூண்டிவிடுவாரேயானால், பின் நாட்டில் என்னதான் நிகழாது. "பரவவிடாமற் தடுக்கக் காங்கிரஸ் ஊழியர்கள் பாடுபட வேண்மே." என்று சொல்லுவதால், கல்லாலடித்தோ,

(5-ம் பக்கப் பார்க்க)

★ அந்தக் கூச்சல்! ★

—✱—

பத்தாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட கிராமவாசிகள்,—வரிசைவரிசையாக, வந்தனர்.

பலப்பல கிராமங்களிலிருந்தும் புறப்பட்டு வந்தனர்— காய்ந்த வயிறினர், வறண்ட தலையினர், பஞ்சடைந்த கண்ணினர்!

பலப்பல மைல்களைக் கடந்து நடந்துவந்து சேர்ந்தனர் தலைநகருக்கு.

கொடிகளுடன், கோஷத்துடன். அறுவடையான கதிர்களுடன், கந்தல் ஆடையுடன், பல கிராமங்களைக் கடந்து, பசியையும் பஞ்சத்தையும் போக்கி, பாடுபடும் தங்களைக் காப்பாற்றவேண்டும், ஆளவந்தார்கள் என்று, கேட்டுக் கொள்ள வந்தனர்.

புனிதயாத்திரைக்குப் புறப்படுவது போலக்கிளம்பினர்—பழைய காலத்திலே, பயிர்பச்சையைக்காட்டு மிருகங்கள் அழித்து விட்டனஎன்பதைக்கூறி, மன்னனிடம் உதவிகேட்க வரும் மக்கள்போல, மக்களாட்சி நடைபெறும் இந்நாட்களிலே, தலைநகர் நோக்கிக்கிளம்பினர், தரித்திரத் தேள் கொட்டியதால் துடித்த மக்கள்.

அந்தக்காட்சியை நாம் மனக்கண்முன் நிறுத்திப்பார்த்தாலே உருக்கமானதாகத் தெரியும்.

கிளம்புவோமா?

எங்கே?

தலைநகருக்கு!

ஏன்?

முதலமைச்சரைப் பார்க்க.

பார்த்தால் பயன்?

பார்த்துக்கூறுவோம் நமது பரிதாபகரமான நிலைமையை? சொன்னால் பரிகாரம் கிடைக்குமா?

நாம்தானே இந்தச் சர்க்காரை அமைத்தோம். நமது பேச்சைக் கேட்க மறுப்பரோ?

என்னமோ! எதற்கும் போய்ப் பார்ப்போம்.

இவ்விதம் பேசிக்கொண்டு, பட்டிதொட்டிகளிலிருந்தெல்லாம் கிளம்பி, நடந்து, சென்று தலைநகரை — லட்சுமணபுரியை — அடைந்தனர், பத்தாயிரம் உழவர்கள், ஏப்ரல் 20-ந் தேதி.

ஐக்யமாகாணத்திலே, நடைபெற்ற இந்த 'உழவர் ஊர்வலக்காட்சி' காங்கிரசாட்சி, மக்களை எத்தகைய வாழ்க்கையிலே வைத்திருக்கிறது என்பதற்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டு.

ஏழை பங்காளர்களல்லவா, ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிறார்கள் — தேனும் பாலும் ஓடும் என்ற நல்வாக்குக் கொடுத்துவிட்டு — வந்தவர்களல்லவா - அவர்கள் ஆட்சியிலே, கிராமமும் நகரமும் செழிப்புற்று, மக்கள் வாழ்க்கை வளம்பெற்றல்லவா இருக்கவேண்டும்! ஆனால் ஆட்சிப் போக்கு, பட்டினிப் பட்டாளத்தைத் திரட்டுவதாக இருக்கிறது என்பதைத்தான் லட்சுமணபுரிக்குச் சென்ற உழவர் ஊர்வலம் எடுத்துக் காட்டுகிறது.

சென்ற தேர்தலின்போது, இதே பட்டிதொட்டிகளிலெல்லாம், ஏழை மக்கள், உற்சாகமாக ஊர்வலம் சென்றனர், மஞ்சள் பெட்டியை நிரப்ப! விழாக்கள் நடத்தினர் காங்கிரஸ் கட்சி வெற்றி பெற்றதும். இப்போது, வேதனையைத் தெரிவித்துக் கொள்ள, பட்டினிக் கொடுமையிலிருந்து மீள்வதற்குப் பரிகாரம் கேட்க, ஊர்வலம் வந்தனர்.

நல்ல வேளையாக, உழவர்கள், சோஷியலிஸ்டுக் கொடிகளை ஏந்திச் சென்றனர்—அதனால்தான் தப்பிப் பிழைத்தனர். சம்மட்டி அரிவாள் கொடியாக இருந்தால், பீரங்கி முழங்கியிருக்கும்!! ஊர்வலம் என்றேகூட அதற்குச் சர்க்கார் பெயரிட்டிருக்கமாட்டார்கள்-படையெடுப்பு என்றே கூறிவிட்டிருப்பார்கள்.

ஐக்ய மாகாணத்திலே நடைபெற்ற அதேவிதமான ஊர்வலம் இங்கு நாம் நடத்தினாலும் சர்க்கார் ஊர்வலம் என்று கூறமாட்டார்கள் —அக்ரகார அழிப்புப்படை என்றோ, நாத்தீகக் கூட்டம் என்றோ, ராட்சசப் படைஎடுப்பு என்றோ கூறி— துப்பாக்கியை ஏவி இருப்பர். நாடகமே அல்லவா நமது சர்க்காருக்கு, 'பயமூட்டி' யாகிவிட்டது! போடு தடை! என்றுகூறுகிறார்கள்.

பேராபத்து அந்த ஊர்வலத்தினருக்கு ஏற்படாததற்குக் காரணம், அவர்கள் சிவப்புச் சட்டையுமல்ல; கருப்புச் சட்டையுமல்ல — செல்லப்பிள்ளை ஜெயப்பிரகாசின் கட்சியினர்.

கட்சி எதுவாக இருப்பினும், குமுறும் நெஞ்சினர் அந்த உழவர்கள்—ஆட்சியின் கோளாறின் விளைவு, அவர்களின் வேதனை. அந்தவேதனையைக்கூறிப் பரிகாரம் தேடவே, வந்தனர். வந்தவர்கள், கண்டது என்ன?

லட்சுமணபுரியிலே, சர்க்கார் அலுவலகத்தைச் சுற்றிலும் பன்னிரண்டு அடி உயரமுள்ள சுவர்கள் எழுப்பப்பட்டிருந்தனவாம்-இந்தப் பட்டினிப்பட்டாளம் உள்ளே புகாதபடி தடுக்க! மக்களாட்சி!!

உழவர்கள், மரத்தடியிலும் வீதியிலும், வேறு கட்டிட ஓரங்களிலும், தங்கினர்.

சர்க்கார் அலுவலகத்தை இந்தப் படை தாக்கிவிடாதபடி பாதுகாக்க, பெரும் போலீஸ்படை.

புதிதாக இதற்கென எழுப்பப்பட்ட சுவர்கள்! 12 அடி உயரமுள்ள சுவர்கள்! இந்தப்பாதுகாப்புடன், போலீசும் கூட! மக்களிடம், அவ்வளவு நம்பிக்கை, மக்களாட்சி நடத்தும் மகானுபாவர்களுக்கு!!

புலி, கரடி, சிறுத்தை, ஓநாய்களுக்குப் பயந்து அரண்மனைக்குள்ளே ஓடி ஒளித்துக்கொண்ட ராஜ குடும்பம் போல—புரட்சிப் படை நெருங்கிவிட்டசெய்திகேட்டு, அரண்மனையைக் கோட்டை போலாக்கிக் கொண்டு உள்ளே ஓடி ஒளிந்த கொடுங்கோலன் போல, ஐக்யமாகாண சர்க்கார், பட்டினிக் கொடுமையை எடுத்துக்கூறவந்த பாட்டாளிகளைக் கண்டு பயந்து, மதில்களை எழுப்பிக்கொண்டது! அவ்வளவு மருட்சி, மக்களிடம்! அத்தனை பீதி ஏற்பட்டுவிட்டது, மக்களிடம்! எந்தச் சமயத்தில எது நேருமோ என்ற பயம் பிடித்தாட்டு

கிறது! மமதை மடிந்துவிட்டது, மருட்சி பிறந்துவிட்டது!!

சுவர்களுக்குப் பின்னாலே, சர்க்கார்!

சர்க்கார் மாளிகையைச் சுற்றி நிற்கிறது பதினாயிரம்பேர்கொண்ட பாட்டாளிக் கூட்டம்.

ஊராள்வோர், உள்ளே மருட்சியுள்ளத்துடன், வெளியே, எம்மைப் பாரீர்! எமது குறையைக் கேளீர்!! என்று மக்கள் கூட்டம். ஊராள்வோருக்கும் உழைப்பாளிகளுக்கும் இடையே, தாவிக்குதிக்கவும் முடியாத அளவு உயரமுள்ள சுவர்கள்-பன்னிரெண்டுஅடிஉயரமுள்ள சுவர்கள்! இது பொதுமக்கள் சர்க்காரின் இலட்சணம்!!

ஒரு மணி நேரத்துக்கு மேலாகவே, கடும்வெயிலில நின்று கிடந்தனர் மக்கள் உள்ளே முதலமைச்சரும் பிறரும், ஒழியட்டும் இந்தக் கூட்டம் என்று காத்துக்கொண்டிருந்தனர் போலும். ஒருமணி நேரமாகியும், மக்கள் போவதாகத் தெரியவில்லை. முதலமைச்சரைக் கண்டு, வந்த 'சேதி'யைக் கூறாமல் திரும்புவதில்லை, என்ற முடிவு, உழவர்கள் கொண்டனர். ஒரு மணி நேரமாகியும் போகவில்லை கூட்டம்; ஆனால், பொறுமையை இழந்து, ஆத்திரத்தில, கேடான காரியமும் செய்யவில்லை, எனவே அவர்களைப் பார்த்துப் பேசிவிடுவதே நல்லது என்று எண்ணி முதலமைச்சர், பண்டிதர் பந்து கூட்டத்தை நோக்கி வந்தார். மக்கள் தமது குறைகளைக் கூறினர்—அவர் ஏதேதோ சமாதானம் கூறினார்—அவர்கள் திருப்தி பெறவில்லை. உடனே அவருக்குக் கோபம் தாளவில்லை! "யார் உங்களை இவ்வளவு தொலைவு வரச்சொன்னது?"

"உங்கள் ஊர்களிலே உள்ள உத்யோகஸ்தர்களிடமோ, காங்கிரஸ் ஊழியர்களிடமோ, சொன்னால், உங்கள் குறைகளை அவர்கள் தீர்த்துவைப்பார்களே!"—என்று கர்ஜனை செய்தார்.

மக்கள் மருளவில்லை—'நாங்கள் எங்கள் குறைகளைச் சொன்னால், கேட்க ஆள் இல்லை, கிராமங்களிலே!" என்று பதிலளித்தனர்.

"தெரியும் எனக்கு! உங்களை யாரோ, வேண்டுமென்றே இங்கு இழுத்துவந்து நிறுத்தி, கூச்சலிட வைத்திருக்கிறார்கள்" என்று கண்டிக்கலானார் முதலமைச்சர் பந்து.

கூச்சல்! பொதுமக்கள் — பாட்டாளிகள்—தங்கள் குறையைக்கூறினால் அதற்குப் பெயர், கூச்சல்! அதுவும், யாரோ, கூச்சலிடும்படி கற்றுக் கொடுத்திருக்கிறார்களாம்!!

இதே மக்கள், வெள்ளையராட்சியின் போது, ஊர்வலம் வந்தபோது, அதற்குப் பெயர், பவனி, எழுச்சி குறையைக் கூறியபோது, அதற்குப் பெயர், பொதுஜன வாக்கு — மக்கள் முழக்கம் — 'சத்ய ஜ்வாலை'—இப்படி எல்லாம் கூறினர். இவ்விதமெல்லாம் கூறிய கூட்டத்தைச் சேர்ந்த பண்டித பந்துவின் ஆட்சியின் அலங்கோலத்தால் அவதிக்கு ஆளாகி, அதே மக்கள், அபயமளிக்கும்படி, அமைதியுடன் வந்து கேட்கும்போது, மக்களாட்சி நடத்தும் அந்த மகானுபாவர், கூறுகிறார், அவர்கள் கூச்சலிடுகிறார்கள், என்று!

பொதுமக்களின் குரல், முன்பு, கீதமாக இருந்தது, காங்கிரஸ் தலைவர்களின் செவிக்கு — இப்போது, கூச்சலாகி விட்டது, பொதுமக்களின் பேச்சு!!

வெள்ளை அதிகாரவர்க்கம், இதே 'பாஷையில்' தான்பேசிற்று. பொதுமக்களை, காலிகள், கலகக்காரர்கள் என்று பெயரிட்டனர் – பொதுமக்களின் குரலை, கூச்சல், என்றனர். அந்த வெள்ளை அதிகாரவர்க்கத்தின் போக்கிலேயே, நடந்துகொண்டு வருகின்றனர், மஞ்சள் பெட்டியினர். எனவேதான், அதே 'பாஷை' பேசி, மக்கள் குறையைக் கூறிக்கொள்ள வரும்போது, கூச்சலிடுகிறது கும்பல் என்று கேலியும் கண்டனமும் கலந்த குரலில் பேசுகின்றனர்.

விழா முடிந்துவிட்டது; வேதனை அதிகரித்துவிட்டது.

வேண்டுகோள், நிராகரிக்கப்படும் காலம்; பொதுமக்களின் குரல், கூச்சலாகக் கருதப்படும் காலம், பிறந்துவிட்டது.

மெள்ள மெள்ள, ஆனால் தவறாமல், நிலைமையை மக்கள் உணர்ந்துகொண்டு வருகின்றனர். 'கூச்சல்' நிச்சயமாக, அதிகரித்துக்கொண்டுதான் போகும்! பன்னிரண்டு அடி உயரம் போதுமானதாக இராது, மேலும் உயரமான மதில்களும் தேவைப்படக்கூடிய காலம் வரக்கூடும். ஆட்சிப் போக்கு அவ்விதம் இருக்கிறது! பண்டாரம், பணம் சேர்ந்தான பிறகு, 'சன்னிதானம்' ஆகிவிடுவதுபோல, ஊழியர்களாக இருந்தவர்கள், 'கனம்'களாகி விட்டனர்; இப்போது அவர்களுக்கு, பொதுமக்களின் குரல், 'கூச்சலாக' இருக்கிறது!

ஆனால், வரலாறு படித்தால், இந்தக் 'கூச்சல்' சாமான்யமான சக்தி வாய்ந்ததல்ல, என்பது விளங்கும்.

இதுகள் ஏன் இப்படிக் கூவுகின்றன! என்று தான், சாய்வதற்கு முன்பு, ஒவ்வொரு கொடுங்கோலனும், ஆணவத்துடன் கேட்டான், என்று வரலாற்றுச் சுவடியில் குறிப்பு இருக்கிறது. வரலாற்றில் இடம் பெற்றுள்ள 'கூச்சல்'—இப்போதுதான், துவக்கமாகி வருகிறது!

*

சந்தாதார்களுக்கு

"திராவிட நாடு" சந்தாதார்களின் தேதி முடியும் காலம் சந்தா விலாசத்துக்குக் கீழ்குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதைக் கவனித்து, மேற்கொண்டு சந்தாத் தொகையை அனுப்பவேண்டும். அப்படி அனுப்பத் தவறினால் பத்திரிகை அனுப்புவது நிறுத்தப்படும். சந்தா எண் குறிப்பிடாத கடிதங்கள் கவனிக்கப்படமாட்டா.

மானேஜர்.

இன்பங்காண

"புத்திசாலியான மனிதன் தன்னைச் சார்ந்து நிற்கும் பொருள்களிலேயே இன்பத்தைக்காண முயல்வான். மனித உணர்ச்சி மூலமாக அல்லாமல் வேறு எந்த வகையாலும் இது சாத்தியமல்ல."

—டேவிட் ஹ்யூம்

உடுமலை கற்பிக்கும் பாடம்

—✻—

காங்கிரஸ் கொலு வீற்றிருக்கும் சென்னை மாகாணத்தில், 144 ஜுர நோய், நாடு நகரங்கள், பட்டி தொட்டிகள் தோறும் தொத்து நோய் போல் பரவிவரக் காண்கிறோம். இது அன்றாட நிகழ்ச்சியாகவும் ஆகிவிட்டது. இந்த ஜுர நோய் உடுமலைப்பேட்டை நகரைச் சற்றுக் கடுமையாகவே தாக்கியிருக்கிறது இப்பொழுது.

16—4—49 சனிக்கிழமையன்று உடுமலைப்பேட்டையில் 144 பிரிவை மீறினர் என்ற குற்றத்திற்காகப் பெரியார் இராமசாமியும், மற்றும் மூவரும் போலீசாரால் கைது செய்யப்பட்டுக் காவலில் வைக்கப்பட்டனர் என்றும், பிறகு, விரும்பும் போது அழைப்பு அனுப்பி அழைத்துக்கொள்ளலாம் என்று, அவர்களின் சொந்தப் பொறுப்பின் மீது கொண்ட நம்பிக்கையின் பேரில் நள்ளிரவில் விடுவிக்கப்பட்டனர் என்றும் செய்திகள் நம்மை எட்டக் கண்டோம். இது உடுமலை மக்களுக்கும், மற்றும் மாகாணத்திலுள்ள பல்லோர்க்கும் திடுக்கிடச் செய்யும் செய்தியாகவும், திகைப்பைத் தரும் சம்பவமாகவும் இருந்துவருகிறது.

பெரியார் அவர்கள் கோவை மாவட்டத்தின் பல பாகங்களைச் சுற்றிக்கொண்டு, நகரசபை வரவேற்பு, பொதுக்கூட்டம் ஆகிய இரண்டு நிகழ்ச்சிகளில் கலந்துகொள்ளும் பொருட்டு, உடுமலைப்பேட்டைக்கு 16—4—49-ம் நாள் வந்திருக்கிறார். வந்ததும் பொதுக் கூட்டத்தில் கலந்துகொள்ளக்கூடாது என்று 144 தடையுத்தரவை அவரிடம் கொடுத்துள்ளார்கள் போலீஸ் அதிகாரிகள். பொதுக்கூட்டத்திற்கு மட்டுமே தடை; நகரசபை வரவேற்பு விழாவிற்கு எவ்வித தடையும் விதிக்கப்படவில்லை.

செல்வாக்குப் பெற்று வளர்ந்துள்ள ஒரு கழகத்தின் மாபெருந் தலைவர் வரும்போது, பொதுமக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களடங்கிய நகரசபை, நகர மக்களின் சார்பாக வரவேற்பளித்திருக்கிறது; பெருமைப் படுத்தியிருக்கிறது; பாராட்டியிருக்கிறது; அவருடைய அறிவுரைகளை விரும்பிக் கேட்டிருக்கிறது. பெரியாருக்கு வரவேற்பளித்துப் பெருமையைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிற உடுமலைப்பேட்டை, அவர் பொதுக்கூட்டத்தில் பேசக்கூடாது என்று சொல்லிக் கைது செய்து சிறுமையையும் வரவழைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. உடுமலையில், பெரியாரை, மக்களின் பிரதிநிதிகள் வரவேற்றிருக்கின்றனர்; ஆட்சிப் பீடத்தின் பிரதிநிதிகள் தடுத்திருக்கின்றனர். என்னே விந்தை!

உடுமலையில் பொதுக்கூட்டம் நடைபெறக்கூடாது என்று தடுப்பதற்கு அதிகார வர்க்கத்தினர் கூறியிருக்கும் காரணம்: கலவரம், குழப்பம், இரத்தக்களரி ஆகியவை ஏற்படும் என்பதாகும். யாரோ ஒரு சிலர், எண்ணிக்கையில் அடங்காத மிகச் சிலர் வற்புறுத்துகிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காக, அதிகார வர்க்கம் இணைந்து கொடுத்திருப்பதாகவும் தெரிகிறது. கதர்ப்போர்வையில் ஒளிந்து நின்று எதைச் சொன்னாலும், எதைச் செய்தாலும் இன்றைய ஆட்சி ஆதரிக்கும் என்பதற்கு, இது ஒரு எடுத்துக்காட்டாகும். திராவிடர் கழகத்தின் தடைபடா வளர்ச்சியின் வேகத்தைக் கண்டு, வெம்பி, வேதனையடைந்து, மனங்கருகி, உள்ளம் நொந்த மட்டரகங்கள் சிலரின் தூண்டுதலின் பேரில், அசைந்து கொடுப்போரால் இத்தடையுத்தரவு விதிக்கப்பட்டது என்று தெரியவருகிறது.

உடுமலைப்பேட்டைக்குப் பெரியார் அவர்கள் வருவது ஏறக்குறையப் பதினைந்து நாட்களுக்கு முன்பே அறிவிக்கப்பட்டு, அதற்கான ஏற்பாடுகள் தொடர்ந்து துரிதமாக நடைபெற்று வந்தன என்பது எல்லோர்க்கும் தெரிந்ததேயாகும். இருந்தும் 15—4—49-ம் நாள் தான் திராவிடர் கழகக் கூட்டம் எதுவும், உடுமலை நகரில், ஒரு மாத காலத்திற்கு நடைபெறக் கூடாது என்று முன்னெச்சரிக்கை எதுவுமின்றி, திடும் என்று அதிகாரிகள் அறிவித்திருக்கின்றனர். இதற்குப் பொருள் என்ன? சட்டம் எங்கள் கையிலிருக்கிறது, அதை எப்படி வேண்டுமானாலும் பிரயோகிக்க எங்களுக்கு உரிமையிருக்கிறது என்பதைத் தவிர, அது நீதிக்கோ, நேர்மைக்கோ, பொதுநலப் பண்புக்கோ கட்டுப்படவேண்டிய அவசியமில்லை என்பதை இது தெளிவுறுத்தி நிற்கவில்லையா?

கோவை மாவட்டத்தின் பல பேரூர்களிலும், சிற்றூர்களிலும் பெரியார் அவர்கள் சொற்பொழிவாற்றியிருக்க, அங்கெல்லாம் சிறிதளவு கூடக் கலவரமோ, குழப்பமோ எதுவும் ஏற்படா வகையில் அமைதியானமுறையில் கூட்டங்கள் பலவும் நடந்திருக்க, கூட்டங்கள் நடந்த பிறகுங்கூட அங்கெல்லாம் நல்ல சூழ்நிலைகளே நிலவி வருகின்றன என்பதும் தெரிந்திருக்க, உடுமலைப்பேட்டையில் மட்டும் கலவரம், குழப்பம் வரும் என்று எதிர்பார்ப்பானேன்? இதற்கு முன்பு பெரியார் அவர்கள் உடுமலைக்கு வந்தபோது கலவரம் நடந்ததாக எந்தக் குறிப்பாவது ஆட்சியாளரால் காண்பிக்கத்தான் முடியுமா? அல்லது இதற்கு முன்பு நடந்த திராவிடர் கழகக் கூட்டம் எதில் தானகட்டும் குழப்பம், அமைதியின்மை நடைபெற்றது என்று யார்தான் கூற முடியும்? அப்படியே காலிகளின் முயற்சியால், சிறு குழப்பம் தோன்றுவதாகவே வைத்துக்கொண்டாலும், அதனை அடக்குவதற்கு உடுமலைப் போலீசாருக்கு ஆற்றல் இல்லையா? பொதுமக்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கத்தான் போலீஸ் போன்ற பாதுகாப்புப் படைகளே தவிர, பொதுமக்களின் எந்த நிகழ்ச்சியையும் எப்பொழுதும் தடுத்துவைப்பதற்காகப் பாதுகாப்புப் படைகளை எந்த நாகரிகமுள்ள நாட்டிலும் கொண்டிருக்க மாட்டார்களே! ஒரு சிறு கூட்டம் செய்யும் சிலசெயல்கள், ஒருபெருங் கூட்டத்தின் எதிர்ப்புக்கு ஆளாகி, அதனால் கலவரமோ, குழப்பமோ நடைபெறக்கூடும் என்ற அச்சம் தோன்றுமேயானால், அப்பொழுது வேண்டுமென்றால், அந்தச் சிறு கூட்டத்தின் நடவடிக்கைகளைத்

(9-ம் பக்கம் பார்க்க)

ஆரிய—திராவிட இரத்தக் கலப்பு!

‘மனித இனநூல்’ வல்லுனர்களில் ஒருவரான தோழர் லூயி டூமோண்ட் என்பவர் பிரான்சிலிருந்து இப்பொழுது இங்கு வந்துள்ளார். இவருக்குத் தமிழ் மொழியிலும் சமஸ்கிருதத்திலும் நல்ல புலமை உண்டு.

> “இந்தியாவின் பெருமைக்கு எந்தக் கலாச்சாரம் எவ்வளவு உதவியிருந்த போதிலும், முதற் பங்கு திராவிடர்களுடைய கலாச்சாரத்திற்கே சேரவேண்டும்”

என்று, சென்னைக்கு வந்தவுடன் தம்மைப் பேட்டிகண்ட நிருபரிடம் கூறினார். அதோடு இங்குள்ள பல ஜாதிகளைப் பற்றியும், சிறப்பாக ஆதித்திராவிடர்களைப் பற்றியும் தெரிந்துகொள்வதற்காகவே இங்கு வந்திருப்பதாகவும் கூறியுள்ளார். தோழர் லூயிடூமோண்ட், இந்நாட்டுக் கலாச்சாரங்களில் எது முதன்மை வாய்ந்தது என்பதைப் பற்றியும், தாம் இங்கு வந்திருப்பதன் நோக்கத்தைப் பற்றியும் இங்கு வந்தவுடனேயே கூறிவிட்டார். இனிமேல் அவர் இங்கிருந்துகொண்டு செய்யப்போகும் ஆராய்ச்சியால் என்னென்ன உண்மைகளைக் கண்டறிந்து கூறுவார் என்பதனையே பொதுவாக எல்லோரும் எதிர்ப்பார்ப்பர் — எதிர்பார்க்கவேண்டும் — அதுதானே முறையுங்கூட. ஆனால், இங்குள்ள சிலருக்குத் தோழர் லூயிடூமோண்ட் கூறியது பிடிக்கவில்லையோ என்னவோ, மேலும் மேலும் அவரைப் பேட்டிகண்டு எதெதையோ கேட்டுத் தங்கள் கொள்கைக்கு ஆதரவு கிடைக்கக் கூடிய முறையில் ஏதாவது கூறமாட்டாரா என்ற அங்கலாய்ப்போடு பல கேள்விகளைக் கேட்கத் தொடங்கிவிட்டனர்.

14—4—49-ல் “குளோப்” நிருபருக்கு அளித்த பேட்டியில், “திராவிடர் கலாச்சாரமே சிறந்த”தென்று தோழர் லூயிடூமோண்ட் கூறினார். இவ்வாறு கூறி நாலுநாட்கள் கூட ஆகவில்லை, ஆரிய கலாச்சாரமே அகில உலகுக்கும் அடிப்படையாக உள்ளதென்று மனப்பால் குடித்துக்கொண்டு இருக்கும் ‘மமதேவதா’ வழிவந்தோர் உடனே ‘தினமணி, நிருபர் ஒருவரை லூயிடூமோண்ட் அவர்களிடம் அனுப்பிப் பல கேள்விகளைக் கேட்கும்படி செய்தனரோ என்று பொருள் கொள்ளும் முறையில், 18—4—49-ல் “தினமணி” நிருபர் ஒருவர் அவரைப் பேட்டிகண்டு பல கேள்விகளைக் கேட்டிருக்கிறார்.

1. இந்நாட்டிலுள்ளமொழிகளைப் பொறுத்தது. இதற்குத் தோழர் லூயிடூமோண்ட் கூறிய விடை,

> “மொழிகளைப் பொறுத்தவரையில், இந்தோ ஆரிய மொழிகளைத் தனித் தனியாக அடையாளம் கண்டுபிடித்து விடலாம். ஆனால், தமிழ், தனித் தன்மை வாய்ந்த பூர்வீகத் திராவிட மொழி. இதன் சகோதர மொழிகளாகிய கன்னடம், மலையாளம், தெலுங்கு ஆகியவற்றில் தற்சமயம் சமஸ்கிருதம் தான் அதிகம் இருக்கிறது. பிறமக்களுடன் தமிழருக்கு இருந்த நீண்ட காலத் தொடர்பின் விளைவாகத் தமிழிலும் அந்நிய சொற்கள் நிரம்ப இருக்கின்றன. இது ஒரு நல்ல அறிகுறி. இந்தச் சொற்களைத் தமிழிலேயே வைத்துக் கொள்வது அவசியம் என்பது என் கருத்து”

என்று கூறியிருக்கிறார். ‘தினமணி’ நிருபர் மொழிகளைப்பற்றி எந்த எண்ணத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டு கேட்டாரோ, அந்த எண்ணம் நிறைவேறவில்லை. மாறாகத், தமிழ்மொழியின் உயர்வைப் பற்றியும், அதன் தனித்தியங்கும் சிறப்பைப் பற்றியுமே அவர் பேசியிருக்கிறார். தமிழினின்றும் பிரிந்துபோன கன்னடம், மலையாளம், தெலுங்கு ஆகிய மொழிகள் தனித்து நின்று இயங்க முடியாமல், சமஸ்கிருதத்தைக் கடன் வாங்கி வாழும் நிலை ஏற்பட்டதென்றும், ஆனால், தமிழ் மொழிக்கு அந்த நிலை ஏற்படவேண்டிய அவசியமில்லையென்றும் பேசியிருக்கிறார். தமிழ் மக்கள், பிற மக்களுடன் தொடர்பு வைத்துக்கொண்ட காரணத்தால், தமிழிலும் பிறமொழிச் சொற்கள் வந்து கலந்துவிட்டன என்ற போதிலும், “இந்தச் சொற்களைத் தமிழிலேயே வைத்துக்கொள்வது அவசியம்” என்றும் கூறியிருக்கிறார். இதன் பொருள் என்ன? தமிழ், பிற மொழிகளைப் போல் கடன் வாங்கி வாழவேண்டிய நிலையில் இல்லாத ஒரு தனிச் சிறப்பு வாய்ந்த மொழி என்பதுதானே. எந்தச் சொல்லையும் தமிழில் ஆக்கிக் கொள்ளும் ஆற்றல் தமிழ்மொழிக்கு உண்டு, ஆகையால், தமிழ், பிற மொழிகளில் இருந்து கடன் வாங்கி வாழவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பதைத் தோழர் லூயிடூமோண்ட் தெளிவாக விளக்கியிருக்கிறார். தமிழ் மக்கள், பிற மொழி மக்களோடு தொடர்பு கொண்டதன்விளைவாகத், தமிழிலும் அந்நியசொற்கள் கலந்துவிட்டன என்று கூறிய லூயிடூமோண்ட் அவர்கள், அதனை ஒரு நல்ல அறிகுறி என்றும் குறிப்பிடுகிறார். என்ன இதன் பொருள்? தமிழ் மக்கள் பிறமக்களோடு பகைத்துக்கொள்ளாமல் நட்புரிமை பாராட்டுவதில் சிறந்தவர்கள் என்பதற்கு இதனை ஒரு எடுத்துக்காட்டாகக் கையாண்ட தோழர் லூயிடூமோண்ட் அவர்கள், இது ஒரு நல்ல அறிகுறி என்று குறிப்பிடுகிறார், ஆனால் தமிழ் மொழியின் தனித்தியங்கும் ஆற்றலை நன்குணர்ந்த அவர், உடனே கூறுகிறார், தமிழ்மக்கள் தங்கள் மொழியில் சேர்த்துப் பயன்படுத்தும் பிறமொழிச் சொர்களை நீக்கி, அந்தச் சொற்களைத் தமிழ்மொழியிலேயே வைத்துக் கொள்வது அவசியம் என்று. ஏனென்றால், தமிழ்மொழி எந்தப் பொருளுக்கும், அது இதுவரையில்லாத புதுப் பொருளாயினும் சரி, அதற்கு ஏற்ற பெயரை உண்டாக்கிக் கொள்ளும் திறமையை இயற்கையாகவே பெற்றுள்ளது என்பதை நன்குணர்ந்ததாலேயே, பிறமொழிச் சொற்களின் கலப்பு இல்லாமலேயே தமிழ் தனித்தியங்க முடியும் என்று “தினமணி” நிருபர் மூலம், தமிழில் பிறமொழிச் சொற்களைச் சேர்ப்பதில் வெட்கப்படக்கூடாது என்று மொழிவளம் அறியாத

(15-ம் பக்கம் பார்க்க)

படக்காட்சிப் பக்குவம் பெற

4-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

பார்த்துவிட முயற்சி செய்ய மாட்டார்களா? அதன் காரணமாக ஒவ்வொரு படக் கொட்டகை முன்னும் ஆயிரக்கணக்கில் கூடி, தம் ஒன்று சேர்ந்த வலிவைக்கொண்டு உள்ளே வீறிட்டு நுழையத் துணியமாட்டார்களா? அந்த முயற்சியைத் தடுக்கப் பெற்றோர்களால் தான் முடியுமா? அல்லது கொட்டகைக் காரர்களால் தான் இயலுமா? அல்லது போலீஸ் காரர்களால் தான் சமாளிக்க ஒல்லுமா? அல்லது ராணுவத்தால்தான் முடியுமா? இப்படிப்பட்ட தடுப்பு முயற்சிகள் செய்தாலும், குழப்பமும், கலவரமும் அவற்றின் காரணமாகத் தடியடிப் பிரயோகமும் கண்ணீர்ப்புகை விடுதலும், துப்பாக்கிக் குண்டு வீசுதல் ஆகிய இவை நடைபெற வழியேற்படுமே யொழிய அமைதி நிலவக் காரணம் உண்டாகுமா?

இந்த மசோதாவால் ஏற்படும் மற்றொரு சங்கடத்தைத் தோழர் சத்திய நாராயணா அழகான கேள்வி மூலம் விளக்கியுள்ளார். ஒரு கணவன் 20 வயதுடையவனாக இருந்து, மனைவி 15 வயதுடையவளாக இருப்பாளேயானால் சினிமா சொந்தக்காரர் மனைவியை வெளியே தள்ளி விடுவாரா? என்று கேட்டுள்ளார். மசோதாப்படி கணவன் மட்டும் படம் பார்ப்பதற்கு உரிமை வாய்ந்தவனேயல்லாது மனைவி பார்ப்பதற்குத் தகுதியுடையவளல்லள். இது தம்பதிகளின் வாழ்வில் இன்பகரமான நிகழ்ச்சியாக இருக்கத்தான் முடியுமா? அல்லது கொள்ளத்தான் முடியுமா?

மூன்று வயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகள் மட்டும் தாயாரோடு படக் காட்சிக்குச் சென்று வர அனுமதியளிக்கலாம் என்று தோழர் பி. என். முனவல்லி கொண்டுவந்த திருத்தம் மட்டும் ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது. இதன்படி பார்த்தாலும், சிறிய குழந்தைகள் தாயாரோடு செல்ல, 4-அல்லது 5-வயதுக் குழந்தைகள் எப்படி அழாமலோ அல்லது கலவரம் செய்யாமலோ இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்க முடியும்!

இந்த மசோதா கூறும் சட்டம் வெற்றிகரமாக நிறைவேற முடியாமல் இடைமடுத்து நிற்கும் சங்கடங்களை மீண்டும் ஆராய்ந்து வரையவேண்டியது இந்திய அரசாங்கத்தின் கடமையாகும், அரசாங்கம் அமைதியான சூழ்நிலையைவிரும்புமேயானால். இதனால் ஏற்படும் சங்கடங்கள்:—

18 வயதுக்கு ஓரிருவயது குறைந்தவர்களை, குறைந்தவர்கள் என்று பிரித்துக்காட்ட இயலாது.

18 வயதுக்குக் குறைந்தவர்களை விட்டுவிட்டு பெற்றோர்கள் தனியே காட்சிகாணச் செல்லமுடியாது.

குழந்தைகள் அமைதியான நிலைமையிலேயே இருப்பார்கள் என்று எண்ண முடியாது.

இளையவர்கள் திருட்டுத்தனமாக கொட்டகைக்குள் நுழைய ஆரம்பித்தால் தடுக்கமுடியாது.

தடுத்தால் அமைதி நிலவாது.

அமைதி நிலவாவிட்டால் குழப்பம் ஏற்படும்.

குழப்பம் ஏற்பட்டால் பலாத்காரச் செயல்கள் கொட்டகையையொட்டி நிகழும்.

போலீஸ் படையும், ராணுவ வீரர்களும் எப்பொழுதும் ஒவ்வொரு கொட்டகைக்கும் வைக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்படும்.

குறைந்த வயதுள்ள மனைவியை வயது நிறைந்த கணவன் விட்டுப் பிரிந்து செல்லவேண்டி நேரிடும்.

ஆகியவையாகும்.

இவ்வளவு சங்கடங்களைக் கொடுக்கும் சட்டமே அவசியமா என்பதை உணரவேண்டும்.

பதினெட்டு வயதுக் குட்பட்டவர்கள் பார்க்கக்கூடாத ஒன்றை—அறியக்கூடாத ஒன்றை—தீயவை பயப்பதைப்—பதினெட்டு வயதுக்கு மேற்பட்டவர்கள் தாம் எப்படிப் பார்க்க அனுமதிக்கலாம்? இளையவர்களுக்குக் கூடாத பொதுப் பண்பு முதியவர்க்கு மாத்திரம் எவ்வாறு ஏற்புடைத்தாகும்? சமுதாயத்திற்கே தேவையானவற்றை மட்டுமே, படங்கள் மூலம் காட்டவேண்டும் என்றால், ஏன் அவற்றை இளையவர் முதியவர் என்ற பாகுபாடு விதிக்காமல், காட்டும்படி செய்யக்கூடாது? காம உணர்ச்சி பயப்பனவற்றையும், கெடுதி பயக்கும் கொடுஞ் செயல்களைக் காட்டுவனவற்றையும் ஏன் முதியவர்கள் மட்டும் பார்க்க அனுமதி தரவேண்டும்? வாழ்வு வளமாகவும், அறிவு வளரவும், முற்போக்கு அடையவும், நல்ல முறையில் பொழுது போக்கவும் ஆன முறையில் படங்களைக் காட்ட முற்படுவது தான் அறிவுடைமையாகுமே தவிர, துடிக்கும் மனவளம் படைத்த இளையவரைப் பிரித்து வைத்து, தடை ஏற்படுத்திப் படங் காட்ட முற்பட்டால் ஒரு நாளும் அத்திட்டம் வெற்றியடைய முடியாது.

இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்து சட்ட மியற்றுவதினாலேயே, இளையவரின் போக்கைத் தடுத்து விட முடியும் என்று அரசாங்கம் எண்ணுமேயானால், அது பரிகசிக்கத் தக்கதொரு திட்டமென்றே உலகம் கருதும். தோழர் தியாகி குறிப்பிடும் போது "இந்த மசோதா மிகவும் பரிகசிக்கத் தக்கதாகும்" என்று இடித்துக் கூறியுள்ளார்.

இளையவரின் கவனத்தை இம்முறையால் ஒருக்காலும் திருப்ப இயலாது. உள்ளபடியே இளைஞரின் உள்ளம், பண்படும் வகையான படங்களைக் காணும்படி செய்ய வேண்டுமென்றால், சட்டத்தைக் கொண்டல்ல, விவேகத்தைக் கொண்டு திட்டம் தீட்ட அரசாங்கம் முற்படவேண்டும். கல்வி சம்பந்தமான அரிய கருத்துக்களைக் கொடுப்பனவும், உலக அதிசயங்களைக் கொண்டுவந்து நிறுத்துவனவும், உலக நில அமைப்புகளைத் தெளிவாக்குவனவும், உலக மக்களின் பல்வேறு நல்வாழ்க்கை இயல்புகளை விளக்குவனவும், வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளை அப்படியே உணர்த்துவனவும், வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய நல்ல பல குறிக்கோள்களை அடிப்படையாகக் கொண்டனவும், பொழுது போக்குக்காக நல்ல முறையில் அமைந்[illegible] உயர்ந்த சிறந்த நடனங்களைச் சித்தரிப்பனவும், இனிய இசையைப் பயப்பனவும் ஆன பல பண்புகள் நிறைந்த படங்களை மாணவர்களும், இளையவரும் இலவசமாக, உற்சாகத்தோடு பார்க்கும் படியான வசதிகள் செய்து தரப்படின் அவர்களில் பெரும்பாலோரின் எண்ணமும், நேரமும் அவ்வழியில் திரும்பி நிற்கும். நாட்டுப் பொதுமக்கள் பார்க்கும் பொது

வான படங்களைப் பார்பதினின்றும் அவர்களின் மனம் மறந்து, வேறு வழியில், அதாவது பள்ளிகளிலும் மற்றவிடங்களிலும் காட்டப்படும் படங்களின் மேல் பற்றுக்கொண்டு நிற்க வழியேற்படும். இளையவரின் கவனத்தை, அவர்கள் அறியாமலேயும் அவர்களுக்கு அறிவிக்காமலேயும் வேறுபக்கத்தில் இழுத்து நிறுத்த வேண்டும். பார்க்கக்கூடாது என்று மக்கள் சமுதாயத்திலே ஒரு பிரிவினர் பிரித்துவைக்கப்பட்டால், அப்பிரிவினர் மறைத்து வைக்கப்பட்ட அந்தப் பொருளைக் காணவே அல்லும் பகலும் துடித்துக்கொண்டிருப்பார்கள் என்பது நிகழக்கூடிய தொன்றாகும்.

இம்மசோதாவினால் பல சங்கட நிலைமைகள் ஏற்படுகின்றனவே என்று அங்கத்தினர்கள் எடுத்து விளக்கியதற்குப் பதில்கூறு முகத்தான், மந்திரி தோழர் திவாகர் வீட்டில் சிறுவர்களுக்குத் தெரியாமல் பெற்றோர்கள் சில சந்தர்ப்பங்களை ஒதுக்கி வைத்துக்கொண்டிருப்பதை போன்ற நிலையைத், திரைப்படங்களைப் பொறுத்தும் கொண்டு வருவதாகக் கூறியுள்ளார். வீட்டில் பெற்றோர்களால் மறைவான சில செயல்களும், நிகழ்ச்சிகளும் செய்யப்படுகின்றன என்றால், அத்தகைய செயல்களும், நிகழ்ச்சிகளும் நடைபெறுகின்றன என்ற உணர்வே இளையவர்களுக்கு ஏற்படா வண்ணம் செய்யப்படுகின்றனவேயன்றி, நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுவதைச் சிறுவர்களுக்கு அறிவித்துவிட்டு அவற்றைச் சிறுவர்கள் பார்க்கக் கூடாது என்று எந்தப் பெற்றோர்களும் தடைவிதிக்கமாட்டார்கள். இளையவர்க்குத் தெரியாமலேயே நிகழ்ச்சிகள் நிகழ்த்தப்படுவதுபோல், இளையவர்கள் அறியாமலேயே அவர்கள் கவனத்தை வேறு பக்கத்தில் திருப்பிவிட்டு, பொதுப் படங்களை பார்க்க முடியாத நிலையை உண்டாக்கவேண்டும்.

மாகாண அரசாங்கங்களும், சினிமா தொழிற்சாலையினரும் ஒப்புக்கொண்டுவிட்டார்கள் என்ற காரணத்தைக் காட்டி மசோதாவை நிறைவேற்ற மந்திரியார் முயலுகிறாரேயல்லாமல், பகுத்தறிவைக் காட்டி, அவசியத்தை காட்டி மசோதாவைக் கொண்டுவர முயலுகின்றாரில்லை!

ஆகவே எவ்வகையிலும் வெற்றி பெற முடியாத இந்த மசோதாவைச் சட்டமாக்கும்முயற்சியைக்கைவிட்டு, குருட்டு நம்பிக்கை, மூடப்பழக்க வழக்கம், பிற்போக்குக் கருத்து, இழிசெயல், ஆகியவைகளைக் களைந்து வாழ்விற்கு வளத்தையும் சீரிய இன்பத்தையும் பயக்கும் நல்ல படங்களை வெளிக் கொணர்ந்து நாட்டு மக்களுக்கு நல்லது செய்ய அறிவுடம்பட்ட அரசாங்கம் முயலவேண்டும்.

ஒரு நிலைமையை உண்டாக்க வேண்டுமே தவிர, நிலைமைக்குப் பலியாகிவிடக் கூடாது. நிலைமைக்குப் பலியாகும்தன்மையைத்தான் திரைப்படக்காட்சித் திருத்தச் சட்ட மசோதாவைக்கொண்டு வருவதன் மூலம் இந்திய அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. புதிய சூழ்நிலையை உண்டாக்கும் பெரும்பணியில் அரசாங்கம் ஈடுபடவில்லை; ஆனால் இருக்கும் சூழ்நிலைக்குப் பலியாகித் தவிக்கிறது!

மக்களுக்கேற்ற முறையிலே படங்கள் தோன்றவேண்டுமேயல்லாது, படங்களுக்கேற்றபடி மக்கள் பிரித்து வைக்கப்படக்கூடாது. மக்களுக்காகவே படங்கள், படங்களுக்காக மக்களல்ல! மக்களின் வாழ்வு பக்குவம் பெறவேண்டுமானால் படக்காட்சிகள் பக்குவம் பெறவேண்டும். படக்காட்சிப் பக்குவம் பெறவேண்டுமானால், கண்—காது—கருத்து ஆகிய இவற்றிற்குக் காலத்திற்கேற்ற முற்போக்கு வழியில் இன்பம் பயக்கும் படங்களைக் கொண்டுவர முற்படவேண்டும்; அன்றிப், படங்களை அவரவர் விருப்பம் போல் வெளிக்கொண்டு வந்துவிட்டு அவற்றிற்கேற்றப்போல் மக்களைப் பிரித்துக் கொண்டுவந்து நிறுத்துவது அறிவுடைமையாகாது; அவசியமுமாகாது; அபத்தமாக முடியும்!

ஆரிய-திராவிட

13-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

கூறுவோர் அனைவருக்கும் கூறுகிறோர். அண்மையில் திருவாரூரில் கூடிய தமிழ்த்திருநாள் கூட்டத்தில் பேசியவர்கள் கூடத் தமிழ்மொழியில் பிறமொழிச் சொற்களைச் சேர்த்தால் தான் தமிழ்வளர்ச்சியடையும்என்று வாய் கூசாது கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்குத் தோழர் ஹூயிடுமாண்ட் நல்லசூடு கொடுத்தது, காலமறிந்து செய்த கைம்மாறு கருதாத பணியென்று களிப்படைகிறோம்.

மொழிகளைப்பற்றிக் கேட்டோம். அதற்குத், தமிழ் மொழிதான் மற்றெல்லா மொழிகளையும்விடச் சிறந்ததென்று கூறிவிட்டார், நாம் எது இந்நாட்டின் பூர்வீகமொழி என்று கேட்டோம். அதற்கவர், தமிழ்தான் தனித்தன்மைவாய்ந்தபூர்வீகமொழி என்றும் கூறிவிட்டார். இனி எந்தக் கேள்வியை எழுப்பி நம்முடைய உயர்வுக்கும் சிறப்புக்கும் ஆதரவு தேடலாம், என்றெண்ணிய "தினமணி" நிருபர், மொகஞ்சதாரோ நாகரிகத்தை இங்குள்ள திராவிடர்கள் தங்கள் நாகரிகம் என்று கூறுகிறார்களே! இதைத்தோழர் ஹூயிடுமாண்ட் ஒருவேளை மறுத்துக்கூறுவார் என்று கருதி, இரண்டாவது கேள்வியாக, மொகஞ்சதாரோ நாகரிகம் திராவிட நாகரிகமா என்று கேட்டிருக்கிறார். அதற்கு அவர்;

> "மனித இனங்களைப் பற்றிய சாத்திரம்தான் எனக்குத் தெரியும். நான் சரித்திர ஆசிரியனல்ல."

என்று விடையளித்து விட்டார். மொகஞ்சதாரோ நாகரிகம், அங்கு கண்டுபிடிக்கப்பட்ட புதைபொருள்களிலிருந்து, அது திராவிட நாகரிகம்தான் என்பதாக சர். ஜான் மார்ஷல் என்பவர் பலஆண்டுகளுக்கு முன்னமே கூறிவிட்டார். அதுகுறித்துப்பல நூல்களும் வெளிவந்துவிட்டன. இப்போது அதுகுறித்த ஐயம் "தினமணி" நிருபருக்கு ஏன் உண்டாயிற்றென்பது தெரியவில்லை. ஹூயிடுமாண்டு, மொகஞ்சதாரோநாகரிகம்பற்றித் தமக்கு ஒன்றும் தெரியாதென்று கூறியபின்னரும், அந்த நிருபர் அவரைச் சும்மாவிட்டதாகத் தெரியவில்லை. மேலும் மேலும்ஏதோ கேள்விகளைக் கேட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதனாலேயே அவர்,

> "சரித்திரத்திற்கு முந்திய காலத்தில் விந்திய மலைக்கு வடக்கே திராவிடர்கள் இருந்தார்களா இல்லையா என்பதும், மொகஞ்சதாரோ நாகரிகம் திராவிட நாகரிகம் தானா என்பதும் எனக்குத்

(3-ம் பக்கம் பார்க்க)

Edited Printed & Published by C. N. Annadurai M. A. at "Dravidanadu" Press,
95 Tirukkachinambi Street, Kancheepuram,